

Život Cirkvi

Ročník 20

24/2013

Kardinál Piacenza konsekroval farský kostol svätého Juraja v Starej Haliči

Uzdravená princezná

Milí poslucháči, priznám sa vám, že pri hľadaní námetu tohto komentára mi nevdojak prišla na um istá kniha, ktorú som čítala ako mladé dievča. Mala som ju vypožičanú z knižnice. Prečítala som ju raz, dvakrát a nedalo mi, tak som ju čítala opäť. Ostal mi po nej nezmazateľný dojem, ktorý sa mi vynoril práve teraz. Hľadáúc nejaké stopy po nej na internete, som sa z odkazov mnohých čitateľov – najmä mladých – dozvedela, že ju považujú za „svoju najobľúbenejšiu knihu“, za „jednu z najlepších kníh, čo vždy zaujme“ a za takú, ktorú poznajú „naspamäť“, hoci bola napísaná v sedemdesiatych rokoch minulého storočia. Jej poslanstvo je aktuálne a po jej prečítaní sa človek cíti akýsi iný, oslovený, zasiahnutý, rozhodnutý veriť a konať, možno aj preto, že dej knihy sa odohráva na základe skutočného príbehu. Iste ste zvedaví, o aké dielo ide. Volá sa „Princezná“ a jeho autorom je Gunnar Mattsson.

Hlavnou postavou príbehu je mladá žena, chorá na nebezpečnú rakovinu. Na študentskom večierku sa do nej zahľadá mladý muž, ktorý aj napriek tomu, že vie o jej chorobe, nemôže na ňu zrazu zabudnúť. Stretnutie s ňou zmenilo celý jeho nasledujúci život. Napriek odhováraniam okolia, napriek všetkým logickým tvrdeniam, že budúcnosť s ňou nemá perspektívu, sa snaží o jej priazeň, bráva ju von, prežíva s ňou chvíle, keď je jej neznesiteľne zle a po čase ju požiada o ruku. Ona sa sobášu spočiatku bráni, pretože mu nechce zničiť život. Napokon sa vezmú. Dá sa povedať, že jej následná túžba po dieťati je nezlučiteľná s

jej zdravotným stavom. Napriek tomu po dieťati túži. Keď zistí, že bude matkou, jej stav sa výrazne zlepšuje. Uvedomuje si, že prostriedky liečby rakoviny by mohli dieťaťu ublížiť, preto sa rozhodne, že ďalšiu liečbu odloží. Ostáva so svojou túžbou, opretá o lásku manžela, sústredená na dobro dieťaťa. Mesiace očakávania nie sú ľahké, pretože jej stav sa v dôsledku odkladu liečby zhoršuje. A potom sa opäť zlepšuje. Tieto obdobia sa striedajú. Autor opisuje, ako obaja manželia spoločne prechádzajú týmito skúškami. Nakoniec porodí zdravé dieťa – chlapca. Po pôrode lekári vyhlásia, že sú svedkami neuveriteľnej skutočnosti. „Princezná“, ako ju nazýva autor, je zrazu celkom zdravá silná žena, plná života a lásky k svojmu synovi a manželovi.

Tento príbeh má nádherný záver. Zázrak, ktorý sa udial v „princeznej“ je skutočne obdivuhodný. Dá sa povedať, že sa to všetko odohralo vďaka láske jej manžela, ktorá v nej naštartovala uzdravovací proces, dôveru a vnútorný poriadok. Láska toho muža napriek správe o chorobe, nevzdávanie sa, nádej, jej zmenili pohľad na veci. Jeho tvorivá vytrvalosť, rozhodnutie byť jej oporou, neopustil

ju, stáť pri nej, ju akoby obalili istotou, že nie je sama.

„Princezná“ by sa dala prirovnať k našej dobe a spoločnosti, k ľuďom našich čias, ktorí sa, ako je možné vidieť z aktuálneho svetového diania, nachádzajú na cestách, ktoré zdravie „princeznej“ zhoršujú. Jej manžel by mohol byť tým, kto má v zásobe nádej, vieru, vie o prameni života a predovšetkým, nezľakne sa úsilia, ktoré si vyžiada tvorivá láska. Pred očami má jasný cieľ a úprimne túži po šťastí a zdraví svojej ženy.

Povedané slovami pápeža Františka, ľuďmi, ktorí vlastnia vymenované hodnoty, sú kresťania, ktorí sa neuzatvoria do seba samých, do svojich farností a spoločenstiev spolu s tými, čo zmýšľajú podobne a nebudú sa len v úzkom kruhu tešiť z hodnôt, ktoré vlastnia.

Len tak na okraj – je viac ako zrejmé, že pápež sa ku skutočnosti vychádzania zo seba, ktorú adresuje Cirkvi, neustále vracia. Veľmi jasne vidí ničím nevyváženú hodnotu vkladu zdravého kresťana do spoločnosti. Čo môžeme priniesť?

Ide o prinášanie nádeje mnohým takto chorým a nešťastným „princeznám“. Vychádza sa z presvedčenia, že človek, ktorý sa cíti podporovaný nezištnou láskou iného plnou záujmu, nájde v sebe cesty riešenia problémov, ťažkostí, dostáva silu odraziť sa, žiť a rásť. A uzdravuje sa. Je však dôležité, aby „manžel“, „princezná“ miloval, zaujímal sa o ňu, bol jej nablízku; aby nestratil vytrvalosť a nezľakol sa jej choroby a jej neľahkých prejavov, aby sa nakoniec nestala tým, čo ho od nej odpudí a oddiali a on bude žiť s plnosťou darov, ktoré má, ale sám. Tie dary mu v skutočnosti budú nanič, pretože neprinesú život. Vo chvíľach krízy a ťažkostí „trpiacej princeznej“ sa nedá zaoberať sebou samým. Vtedy nie je užitočné ani vráť sa vo vlastnej samote, nechať sa premôcť stratou odvahy, pocitom neschopnosti čeliť problémom. To, čo začína uzdravovací proces, je ísť v ústrety iným a s vierou vytvárať kultúru stretnutia a priateľstva.

„Princezná“ pre svoje uzdravenie potrebuje skutky, konkrétne prejavy. V tejto súvislosti sa často pristavím pri mnohých vypovedaných slovách, pri bežných rozhovoroch s inými aj pri

počúvaní prejavov veľkých, ktoré hovoria o tom, že chceme lepší svet a čo všetko chceme preto vykonať. Potom uvažujem nad tým, či sa niečo z toho uskutoční. Hľadiac na realitu, ktorá je mnohokrát úplne odlišná ako povedané slová, je pravdepodobne na mieste tvrdenie, že obdobie slov je už za nami. A je rad na „manželovi“, aby vstal, uvedomil si, čo je naozaj potrebné a lásku k „princeznej“ prejavil konkrétnymi činmi.

RV, komentár sr. Agnes Jenčíkovej CJ

Pápež František: Ježišovo milosrdenstvo nie je len sentiment

Vatikán - Na Námestí sv. Petra prišlo okolo 80-tisíc ľudí, aby si vypočulo príhovor Františka, pomodlili sa s ním modlitbu Anjel Pána a prijali jeho požehnanie.

„Drahí bratia a sestry, mesiac jún je už tradične zasvätený najsvätejšiemu srdcu Ježišovmu, maximálne ľudské vyjadrenie Božej lásky. Práve v minulý piatok sme celebroidali slávnosť Najsvätejšieho srdca Ježišovho a tento sviatok udáva tón celému tomuto mesiacu. Ľudová zbožnosť silno vníma hodnotu symbolu, a práve srdce Ježišovo je znamenitým symbolom Božieho milosrdenstva; ale nie je len symbolom imaginárnym, ale reálnym, ktorý predstavuje centrum, zdroj, z ktorého vyviera spása pre celé ľudstvo.

V evanjeliách nájdeme rôzne zmienky o Ježišovom srdci, napríklad v úryvku v ktorom sám Kristus hovorí: „Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním. Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom“ (Mt 11, 28-29). Podstatná udalosť je potom Kristova smrť, ktorú opisuje Ján. Tento evanjelista dosvedčuje to, čo videl na Kalvárii: jeden z vojakov vtedy, keď bol už Ježiš mŕtvy, mu kopijou prebodol bok a z rany vyšla krv a voda (porov. Jn 19, 33-34). Ján spoznáva v tomto zdanlivo náhodnom znamení naplnenie prorociev: z Ježišovho srdca, baránka obetovaného na kríži, vyviera pre všetkých ľudí odpustenie a život.

Ale Ježišovo milosrdenstvo nie je len sentiment. Naopak, je to sila ktorá dáva život, ktorá vzkriesi človeka.

Hovorí o tom i dnešné evanjelium v udalosti o Naimskej vdove (Lk 7, 11-17). Ježiš so svojimi učeníkmi prichádzal do Naimu, do Galilejskej dediny, presne v momente pohreb-
ných obradov: práve niesli na

pochovanie chlapca, jediného syna vdovy. Ježišov pohľad sa ihneď uprel na plačúcu matku. Evanjelista Lukáš hovorí: „Keď ju Pán uvidel, bolo mu jej ľúto“ (Lk 7, 13). Toto súcť je Božia láska voči človeku, je to milosrdenstvo, čo znamená postoj ktorým sa Boh dotýka ľudskej biedy, nášho nedostatku, nášho utrpenia, nášho strachu. Biblický výraz *spolocenie* zachytáva

vnútro matky: matka totiž, zakusuje všetky bolesti svojich detí ako svoje. Takto nás miluje Boh, hovorí Sväté Písmo.

A aké je ovocie tejto lásky? Je to život. Ježiš hovorí Naimskej vdove: „Neplač!“ a potom zavolá na mŕtveho chlapca a prebudí ho ako zo sna (porov. Lk 7, 13-15). Božie milosrdenstvo dáva život človeku, vzkriesi ho z mŕtvych. Pán nás neustále vedie svojím milosrdenstvom, milosrdne nás očakáva. Nemajme strach priblížiť sa k nemu. Má milosrdné srdce. Ak mu ukážeme naše vnútorné zranenia, naše hriechy, on nám ich vždy odpustí. On sám je pravé milosrdenstvo.

Obráťme sa na Pannu Máriu. Jej nepoškvrnené, materské srdce, malo v maximálnej miere podiel na Božom súcť, osobitne v hodinu umučenia a smrti Ježiša. Pomôž nám Mária byť tichými, pokornými a milosrdnými voči našim bratom.“

-pd- / snímka RV

František na audiencii: Boží ľud je poslaný niesť spásu nášmu svetu

Vatikán - V stredu na Námestí sv. Petra sa stretlo so Svätým Otcem viac ako 70-tisíc veriacich. Téma príhovoru generálnej audiencie sa niesla v duchu vyjadrenia II. vatikánskeho koncilu, ktorý Cirkev nazval Božím ľudom.

„Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Dnes sa chcem krátko zastaviť pri ďalšom z výrazov, ktorým Druhý vatikánsky koncil definoval Cirkev, pri „Božom ľude“ (porov. dogm. konšt. *Lumen gentium*, 9; KKC 782). Urobím tak prostredníctvom niekoľkých otázok, nad ktorými sa každý môže zamyslieť.

1. Čo znamená byť Božím ľudom? Predovšetkým to značí, že Boh nepatrí výnimočným spôsobom nejakému národu, pretože On je ten, ktorý nás volá, zhromažďuje, pozýva, aby sme sa stali súčasťou jeho ľudu. Týmto pozvaním sa obracia na všetkých bez rozdielu, pretože Božie milosrdenstvo „chce, aby všetci ľudia boli spasení“ (1 Tim 2,4). Ježiš nehovorí apoštolom a nám,

aby sme vytvorili akúsi vyčlenenú, elitnú skupinu. Hovorí: chodte a robte učeníkov zo všetkých národov (porov. Mt 28,19). Sv. Pavol potvrdzuje, že v Božom ľude, v Cirkvi „už niet Žida ani Gréka...“, lebo vy všetci ste jeden v Kristovi Ježišovi (Gal 3,28). Chcel by som sa prihovoriť aj tomu, kto sa cíti vzdialený od Boha a Cirkvi, kto sa obáva alebo je ľahostajný, kto si myslí, že sa nedokáže zmeniť: Pán volá aj teba, aby si patril do jeho ľudu a robí to s veľkou úctou a láskou! Pozýva nás, aby sme boli súčasťou Božieho ľudu.

2. Ako sa stávame členmi tohto ľudu? Nie je to prostredníctvom fyzického narodenia, ale narodením novým. V evanjeliu Ježiš hovorí Nikodémovi, že je potrebné narodiť sa zhora, z vody a z Ducha, aby sme vošli do Božieho kráľovstva (porov. Jn 3,3-5). Krstom sme boli včlenení do tohto ľudu, skrze vieru v Krista, ktorá je Božím darom a musí byť vyživovaná a rozvíjaná

počas celého nášho života. Pýtajme sa: Ako rozvíjam svoju vieru, ktorú som dostal v krste? Ako zveľaďujem túto vieru, ktorá je vierou Božieho ľudu? Ako ju prehľbujem? Pristúpme k ďalšej otázke.

3. Aký je zákon Božieho ľudu? Je zákonom lásky, lásky k Bohu a bližnému podľa nového prikázania, ktoré nám zanechal Pán (porov. Jn 13,34). Táto láska nie je sterilnou sentimentálnosťou ani hmlistou predstavou. Spočíva v uznaní Boha za jediného Pána života a zároveň v prijatí druhého ako skutočného brata, prekonávajúc rozdelenia, rivalitu, nedorozumenie, sebeckosť. Tieto dve skutočnosti sú súbežné. Akú cestu ešte musíme prejsť, aby sme konkrétne prežívali tento nový zákon, zákon Ducha Svätého, ktorý v nás pôsobí, zákon dobroty a lásky! Pri sledovaní správ a televízie vidíme, koľko sporov sa vedie medzi kresťanmi. Ako to všetko pochopiť? Toľko bojov uprostred Božieho ľudu! Na sídliskách, v zamestnaniach, toľko vojen zo závidosti a žiarlivosti. Aj v jednotlivých rodinách, koľko vnútorných rozporov! Musíme prosieť Pána, aby nám umožnil dobre pochopiť tento zákon lásky. Aké je dobré a nádherné milovať jeden druhého tak ako naozajstní bratia! Aké je to úchvatné! Urobme dnes jednu vec: všetci máme voči iným sympatie i antipatie a možno mnohí z nás sú na niekoho nahnevaní. Aspoň sa obráťme na Pána slovami: „Pane, hnevám sa na toho, na túto. Prosím ťa zaňho, za ňu. Prosím ťa.“ Modlime sa za tých, na ktorých sme sa nahnevali. Je to významný krok v tomto zákone lásky. Urobme ho dnes!

4. Čo je poslaním Božieho ľudu? Prinášať svetlu nádej a Božiu spásu, byť znamením lásky Boha, ktorý volá všetkých, aby sa stali jeho priateľmi, byť kvasom, ktorý prekvasí celé cesto, soľou, ktorá dochutí a ochráni pred skazou, byť svetlom, ktoré osvecuje. Stačí si otvoriť noviny, ako som už spomenul, a vidíme, že zlo je prítomné okolo nás, diabol koná. Chceme však povedať nahlas: Boh je silnejší! Veríte tomu, že Boh je mocnejší? Povedzme to spolu, všetci spoločne to vyslovme. Boh je silnejší! Viete, prečo je mocnejší? Pretože je Pánom, je jediným Pánom. Realita, ktorá je veľakrát tmavá, poznačená zlom, sa môže zmeniť, ak my budeme tí prví, ktorí do nej vnesú svetlo evanjelia predovšetkým našim vlastným životom. Ak na nejakom štadióne, povedzme, tu v Ríme na Olympijskom štadióne alebo na štadióne San Lorenzo v Buenos Aires, počas tmavej noci niekto zažne svetlo, bude sotva viditeľné. Ak však zažne svetlo sedemdesiat tisíc divákov, štadión sa osvetlí. Nech sa náš život stane Kristovým svetlom a spoločne zanesieme svetlo evanjelia kamkoľvek!

5. Čo je cieľom tohto ľudu? Je ním Božie kráľovstvo, ktoré začal na zemi sám Boh a ktoré sa má ďalej šíriť, až kým ho on nezavrší na konci vekov, keď sa zjaví Kristus, náš život (porov. Lumen gentium, 9). Cieľ teda spočíva v plnom spoločenstve s Pánom, v Pánovej rodine, keď vstúpime do jeho Božieho života, kde budeme bez konca prežívať plnú radosť z jeho lásky.

Drahí bratia a sestry, byť Cirkvou, byť Božím ľudom

podľa veľkého plánu Otcovej lásky znamená byť Božím kvasom uprostred nášho ľudstva. Značí to ohlasovať a niesť Božiu spásu nášmu svetu, ktorý je často stratený a potrebuje odpovede, ktoré ho povzbudia, dodajú mu nádej a novú silu na cestu. Nech je Cirkev miestom milosrdenstva a Božej nádeje, kde sa každý môže cítiť prijatý, milovaný, kde mu je odpustené a je povzbudený žiť dobrý život evanjelia. Preto, aby sme sa mohli cítiť prijatí, milovaní, že nám je odpustené a aby sme mohli byť povzbudzovaní, musí mať Cirkev otvorené dvere, aby všetci mohli prísť. My však musíme vyjsť z týchto dverí a ohlasovať evanjelium. Ďakujem.“

V samom závere generálnej audiencie opätovne poukázal na zhubný jav dnešnej spoločnosti, ktorým je novodobé otroctvo. Urobil tak v súvislosti s dnešným Svetovým dňom proti detskej práci: „Dnes si na celom svete pripomíname Svetový deň boja proti detskej práci, s osobitným zreteľom na zneužívanie detí pri domácich prácach. Počujte, toto je poľutovaniahodný fenomén, ktorý neustále rastie, zvlášť v chudobných krajinách. Existuje milión detí, väčšinou dievčat, obetí tejto skrytej formy vykorisťovania, ktorého súčasťou býva zneužívanie, týranie a diskriminácia. A toto je naozajstné otroctvo. Výslovne si želim, aby mohlo medzinárodné spoločenstvo zaviesť ešte účinnejšie opatrenia na riešenie tejto skutočnej pohromy. Všetky deti by sa mali hrať, študovať, modliť a rásť, vo vlastných rodinách, v harmonickom kontexte lásky a pokoja. Títo ľudia z nich však namiesto toho, aby ich nechali hrať sa, robia otrokov. Toto je pliaga! Je to predsa ich právo a naša povinnosť. Pokojné detstvo umožňuje deťom hľadiť s dôverou na život a budúcnosť. Beda tomu, kto v nich dusí radostné nadšenie z nádeje!“

S cieľom poukázať na kritickú situáciu a veľký počet pracujúcich detí v rozličných krajinách Svetový deň proti detskej práci v roku 2002 vyhlásila Medzinárodná organizácia práce (ILO). Podľa najnovších odhadov organizácie UNICEF je na celom svete detskou prácou zotročovaných 150 miliónov detí vo veku od 5 do 14 rokov. Až 115 miliónov detí podlieha najťažšej forme detskej práce, ako napr. v bani, s chemikáliami, či pesticídmi. 60% z nich je zamestnaných v poľnohospodárstve, 7% v priemysle a 26% v službách. V subsaharskej Afrike pracuje viac ako tretina detí. Ako tvrdí Giacomo Guererra, predseda talianskej pobočky Unicef-u, „detská práca je dôsledkom chudoby a sociálneho znevýhodnenia.“ „V rozvojových krajinách je mnoho detí prinútených pracovať, pretože sú sirotami alebo odlúčení od rodín či preto, že musia podporovať rodinný príjem. Celosvetová finančná kríza tlačí ešte viac detí k práci, často k jej nebezpečným formám. Pre dievčatá je situácia ešte ťažšia, pretože okrem práce sa musia venovať domácim prácam, starostlivosti o menších súrodencov, vzdať sa školy. Ak je pravda, že chudoba je jadrom problému, musíme zasiahnuť, aby sme prelomili tento bludný kruh chudoby, detskej práce, ignorovania,“ uvádza Guererra.

Preložili: sr. Agnes Jenčíková CJ / Mária Fábryová

Príhovor Františka pri stretnutí s odchovancami jezuitských škôl

Vatikán - Prinášame príhovor Františka pri stretnutí s mladými študentmi a odchovancami jezuitských škôl v Taliansku a Albánsku, ktoré sa uskutočnilo v piatok 7. júna 2013 v Aule Pavla VI. vo Vatikáne. Tento príhovor Svätý Otec nepredniesol, ale v písomnej podobe odovzdal tým, ktorí viedli spomínanú skupinu.

„Drahé deti, milá mládež!

Som veľmi rád, že sa môžem stretnúť s vami, vašimi rodinami, vychovávateľmi a priateľmi veľkej rodiny talianskych a albánskych jezuitských škôl. Vám všetkým patrí môj vrúcny pozdrav: vitajte! S vami sa naozaj cítim ako doma. Okrem toho je dôvodom pre osobitnú radosť zhoda nášho stretnutia so slávnosťou Najsvätejšieho Srdca Ježišovho.

Predovšetkým vám chcem vyrozprávať jednu udalosť, ktorá sa týka sv. Ignáca z Loyoly, nášho zakladateľa. Keď sa na jeseň 1537 idúc do Ríma so skupinou svojich prvých spoločníkov opýtal: Ak sa nás budú pýtať, kto sme, čo odpovieme? Spontánnou odpoveďou bolo: „Poviem, že sme „Spoločnosť Ježišova“! (Fontes Narrativi Societatis Iesu, vol. 1, pp. 320-322). Názov, ktorý zaväzuje a ktorý mal naznačiť vzťah najvyššieho priateľstva, totálnej lásky voči Ježišovi, ktorého stopy chceli nasledovať. Prečo som vám to rozpovedal? Pretože sv. Ignác a jeho spoločníci pochopili, že Ježiš ich učil ako správne žiť, ako realizovať život, aby mal hlboký zmysel, aby z neho vychádzalo nadšenie, radosť a nádej. Pochopili, že Ježiš je veľký učiteľ života a vzor ako žiť, ktorý ich nielen učil, ale aj pozýval nasledovať ho na tejto ceste.

Drahé deti, keby som sa vás teraz opýtal, prečo chodievate do školy, čo mi odpoviete? Pravdepodobne by zaznelo mnoho odpovedí podľa citlivosti každého z vás. Myslím si však, že všetko povedané by sa mohlo zhrnúť do vyjadrenia, že škola je jedným z výchovných prostredí, v ktorých rastieme, aby sme sa naučili ako žiť, ako sa stať dospelými a zrelými mužmi a ženami, schopnými napredovať a kráčať po ceste života. Ako vám škola pomáha k rastu? Pomáha vám nielen v rozvíjaní vašej inteligencie, ale aj v celkovom formovaní všetkých zložiek vašej osobnosti. Podľa učenia sv. Ignáca je v škole najpodstatnejšie naučiť sa byť veľkodušnými. Veľkodušnosť: je čnosťou vo veľkom i v malom (Non coerceri maximo contineri minimo, divinum est), ktorá nám vždy umožňuje dívať sa nad horizont. Čo značí byť veľkodušnými? Znamená mať široké srdce, duchovnú veľkosť, vysoké ideály, túžbu konať veľké veci, ktoré by zodpovedali tomu, čo od nás žiada Boh, a práve preto robiť dobre každodenné veci, všetky všedné veci so srdcom otvoreným voči Bohu a iným. Je teda vhodné venovať sa takej formácii, ktorá bude zameraná na veľkodušnosť.

Škola nerozvíja iba vašu rozumovú stránku, ale aj ľudskú. Myslím, že práve jezuitské školy sú osobitným spôsobom pozorné voči rozvoju ľudských čností:

čestnosti, úcty, vernosti, zmyslu pre povinnosť. Chcem zdôrazniť dve základné hodnoty: slobodu a službu. Predovšetkým buďte slobodnými ľuďmi! Čo tým chcem povedať? Mohli by sme si myslieť, že ide o slobodu robiť čo sa nám len zachce alebo sa vrhnúť do extrémnych zážitkov, aby sme zakúsili opojenie a zahnali nudu. To nie je sloboda. Sloboda je schopnosť uvedomiť si, čo robíme, vedieť zvážiť, čo je dobro a čo je zlo, a akým spôsobom ju možno rozvíjať; jedným slovom, vedieť si stále zvoliť dobro. Sme slobodní pre dobro. V tomto prípade nemajte strach ísť proti prúdu, aj keď to nie je ľahké. Byť slobodnými tak, aby sme si vždy vybrali dobro, je náročné. Týmto spôsobom sa však stanete ľuďmi s pevnou chrbticou, ktorí dokážu čeliť životu, ľuďmi odvážnymi a trpezlivými (parresia e ypomoné). Druhé slovo je služba. V školách sa zúčastňujete na rôznych aktivitách, ktoré vás naučia neuzatvárať sa do seba samých a do vášho malého sveta, ale otvoriť sa voči iným, zvlášť najchudobnejším a najnúdznejším a pracovať pre dobro sveta, v ktorom žijeme. Buďte mužmi a ženami s inými a pre iných, ozajstnými šampiónmi v službe druhým. Aby sme mohli byť veľkodušnými s vnútornou slobodou a duchom služby, potrebujeme duchovnú formáciu. Drahé deti, drahí mladí, čoraz viac milujte Ježiša Krista! Náš život je odpoveďou na jeho volanie. Ak dokážete na toto volanie odpovedať, budete šťastní a dobre vybudujete svoj život. Vnímajte Pánovu prítomnosť vo vašom živote. On je nablízku každému z vás ako spoločník, priateľ, ktorý vám pomáha chápať, povzbudzuje vás v ťažkých chvíľach a nikdy vás neopustí. V modlitbe, v rozhovore s ním, pri čítaní Svätého písma zistíte, že je pri vás naozaj blízko. Vždy sa nám prihovára, aj prostredníctvom znamení našich čias a našej každodennej existencie; našou úlohou je počúvať ho.

Nechcem rozprávať príliš dlho, ale chcel by som sa osobitne prihovoriť aj vychovávateľom: jezuitom, učiteľom, zamestnancom vašich škôl a rodičom. Nestrácajte odvahu pred ťažkosťami, ktoré so sebou prinášajú úlohy v oblasti vzdelávania! Vychovávať nie je remeslo, ale je postojom, spôsobom bytia. Kvôli vzdelávaniu je potrebné vyjsť zo seba a postaviť sa uprostred mladých, sprevádzať ich vo fázach ich vývoja stojac im po boku. Darujte im nádej a optimizmus na ich cestu v tomto svete. Naučte ich vidieť krásu a dobrotu stvorenia a človeka, ktorý v sebe nesie pečať Stvoriteľa. V prvom rade však vlastným životom vydávajte svedectvo o tom, čo podávate ďalej. Vychovávateľ – jezuita, učiteľ, zamestnanec, rodič – podáva ďalej vedomosti a hodnoty vlastnými slovami. Deti sa však výrazne dotknú vtedy, ak budú jeho slová podložené osobným svedectvom, pravdivosťou života. Bez koherencie nie je možné vychovávať! Všetci ste vychovávateľmi. V tejto oblasti sa plná moc nedá preniesť na iných. Preto je spolupráca v duchu jednoty a spoločenstva medzi jednotlivými vzdelávacími

prvkami taká podstatná a je potrebné ju podporovať a pestovať. Kolégium môže a musí splňať úlohu katalyzátora, byť miestom stretnutia a súladu celého vzdelávacieho spoločenstva s jediným cieľom formovať, pomáhať mladým rozvinúť sa na zreľých, jednoduchých, kompetentných a čestných ľudí, ktorí budú schopní verne milovať a žiť svoj život ako odpoveď na Božie volanie a budúcu profesiu ako službu spoločnosti. Jezuitom by som chcel povedať, že je dôležité, aby živili svoje nasadenie na vzdelávacom poli. Školy sú vzácnym nástrojom, ktorým je možné prispieť Cirkvi a spoločnosti na ich ceste. Okrem toho, vzdelávacia oblasť sa neobmedzuje iba na obyčajnú školu. Odvážte sa hľadať nové nekonvenčné formy vzdelávania podľa „potrieb miesta, času a osôb“.

Nakoniec pozdravujem všetkých prítomných bývalých žiakov, predstaviteľov talianskych škôl Siete Fe y Alegria, ktorú dobre poznám kvôli významnej práci, ktorú vykonáva v Južnej Amerike, osobitne medzi najchudobnejšími vrstvami. Zvlášť pozdravujem delegáciu albánskeho kolégia zo Scutari, ktoré po dlhých rokoch útlaku náboženských inštitúcií v roku 1994 obnovilo svoju činnosť prijatím a vychovávaním katolíckych, pravoslávnych a moslimských chlapcov ako aj niektorých žiakov, ktorí sa narodili do neveriacich rodín. Takým spôsobom sa škola stáva miestom dialógu a pokojnej konfrontácie a napomáha postojom rešpektu, počúvania, priateľstva a ducha spolupráce.

Drahí priatelia, všetkým vám ďakujem za toto stretnutie. Zverujem vás materinskému príhovoru Panny Márie a sprevádzam vás svojím požehnaním: nech je vám Pán vždy nablízku, nech vás dvíha po pádoch a pobáda vás rásť a dosahovať vždy vyššie ciele s veľkodušnosťou a slobodou (con grande ánimo y liberalidad), s veľkorysnosťou. Ad Maiorem Dei Gloriam.“

Preložila: sr. Agnes Jenčíková CJ

Petrov nástupca prijal slovinskú predsedníčku vlády Bratuškovú

Vatikán - František prijal na osobitnej audiencii predsedníčku vlády Slovinskej republiky Alenku Bratuškovú. Obe strany okrem ocenenia dobrých vzájomných vzťahov medzi Svätou stolicou a Slovinskom potvrdili spoločnú vôľu pokračovať v konštruktívnom dialógu o bilaterálnych témach, ktoré sa týkajú vzťahu medzi cirkevnými spoločenstvami a civilnou spoločnosťou. Rovnako pripomenuli významnú úlohu a prínos Katolíckej cirkvi v dejinách Slovinska. Predmetom rozhovoru bola aj situácia a výzvy, ktorým Slovinská republika čelí v súčasnej ekonomickej kríze a možné spôsoby pomoci zo strany katolíckeho spoločenstva v spolupráci so štátnymi inštitúciami predovšetkým v sociálnej oblasti a výchove mladých.

-js-

František pútnikom do Loreta: Stretnime Ježiša na ceste života

Loreto - Desaťtisíce mladých z talianskeho mesta Macerata sa v sobotu večer zišli na miestnom štadióne Helvia Recina, aby sa zúčastnili na programe 35. púte do Loreta organizovanej hnutím Spoločenstvo a oslobodenie (Comunione e Liberazione). Témou podujatia bola výrečná otázka: „Čo môže naozaj naplniť túžbu človeka?“

Pútnikov ešte pred začiatkom ich cesty pozdravil i František, ktorý sa s nimi spojil prostredníctvom telefonátu. Povzbudil ich, aby počas cesty stále hlbšie prenikali do významu slova putovanie: „Celý život je púťou. Na tejto ceste života je dôležité stretnutie s Ježišom. To dosiahneš prostredníctvom viery, pretože práve ona ti to umožní.“

Okrem toho im Svätý Otec pripomenul, že sa môžu vždy oprieť o Ježiša, „o túto fascinujúcu a príťažlivú prítomnosť. Keď sa cítite unavení a prepadne vás pokušenie vybrať sa vlastnou cestou, spomeňte si na toto: opakujte svoje «áno».“

Zároveň ich povzbudil, aby prosili o schopnosť rozpoznať vo vlastnej únave tela a duše trpiace a núdzne človečenstvo samého Krista, ktorý jediný „môže naozaj naplniť túžbu človeka“. Posilnení týmito slovami sa mladí pútnici vydali pešo na cestu do talianskej mariánskej svätyne v Lorete, do ktorej dorazili v nedeľu ráno. -aj-

Svätý Otec zaslal audioposolstvo nevidiacim a slabozrakým v Tirrenii

Vatikán - „Aby vo vašej duši bolo vždy Božie svetlo,“ takto sa pápež prihovára v audioposolstve skupine 75 nevidiacich, ktorí sú v týchto dňoch v meste Tirrenia na letnom pobyte. Svätý Otec za nimi, ako sám povedal, prišiel vďaka modernej technike.

V posolstve im ďakuje za ich modlitby a poukazuje na Ježišovu pozornosť voči slepým zaznamenanú v evanjeliu: „Mnohých uzdravil spolu s ďalšími chorými.“ Ako Svätý Otec tvrdí, uzdraviť zrakovo postihnutého človeka má „osobitný symbolický význam: predstavuje dar viery. A to je znak, ktorý sa týka nás všetkých, pretože všetci potrebujeme svetlo viery, aby sme kráčali cestou života“. „Prosím Pána, aby v každom z vás obnovil dar viery, aby vo vašej duši bolo vždy Božie svetlo, svetlo lásky, ktoré dáva zmysel nášmu životu, osvecuje ho, dáva nám nádej a robí nás dobrými a pozornými voči našim bratom.“ Osobitný pozdrav adresoval Svätý Otec únii nevidiacich a slabozrakých: „Šírte vždy kultúru stretnutia, solidarity, prijatia ľudí so zdravotným postihnutím, nie iba požadovaním správnych sociálnych istôt, ale tiež podporovaním ich aktívnej účasti na živote spoločnosti.“

-mf-

František o desatore vo videoposolstve na stretnutí v Miláne

Miláno - V sobotu večer sa konalo na Námestí Duomo v Miláne ďalšie pokračovanie iniciatívy Pápežskej rady na podporu novej evanjelizácie a hnutia Obnova v Duchu Svätom - Desať námestí na desatoro Božích prikázaní. Svätý Otec František pozdravil jeho účastníkov prostredníctvom videoposolstva.

„Všetkým prajem dobrý večer!

Som veľmi rád, že sa môžem pripojiť k vám, ktorí ste sa zhromaždili na hlavných námestiach Talianska, aby ste čítali Desať Božích prikázaní. Ide o projekt s názvom „Keď láska dáva zmysel tvojmu životu“, o umení žiť podľa Desiatich Božích prikázaní, ktoré dal Boh nielen Mojžišovi, ale aj nám, mužom a ženám každej doby. Ďakujem tým, ktorí vedú hnutie Obnova v Duchu Svätom – sú dobrí tí z Obnovy, blahoželám –, za zorganizovanie tejto chvályhodnej akcie v spolupráci s Pápežskou radou na podporu novej evanjelizácie a Konferenciou biskupov Talianska. Ďakujem všetkým, ktorí veľkodušne prispievajú k realizácii tohto osobitného projektu v Roku viery. Položme si otázku: Aký zmysel má pre nás týchto desať slov? Čo hovoria nášmu uponáhľanému a zmätenému svetu, ktorý vyzerá, akoby chcel žiť bez Boha?

1. Desať Božích prikázaní je Boží dar. Slovo „prikaz“ nie je v móde. Súčasnému človeku pripomína niečo negatívne, vôľu niekoho, kto určuje hranice, kto stavia v živote prekážky. Dejiny, aj tie nedávne, sú nanešťastie poznačené tyraniou, logikou a ideológiami, ktoré so sebou priniesli nátlak a útlak, ktoré nehľadali dobro človeka, ale moc, úspech a zisk. Desať Božích prikázaní však prichádza od Boha, ktorý nás stvoril z lásky, od Boha, ktorý uzavrel zmluvu s ľudstvom, Boha, ktorý chce jedine dobro človeka. Uverme Bohu! Dôverujme mu! Desatoro nám ukazuje cestu a vytvára istý druh „etického kódexu“, ktorý slúži na vybudovanie spravodlivej spoločnosti pre človeka. Koľko je vo svete nerovnosti! Koľko hladu ako po jedle, tak aj po pravde! Koľko morálnej a materiálnej chudoby vychádza z odmietania Boha a jeho nahrádzania mnohými modlami! Nechajme sa viesť týmito desiatimi slovami, ktoré osvecujú a usmerňujú toho, kto hľadá pokoj, spravodlivosť a dôstojnosť.

2. Desať Božích prikázaní naznačuje cestu slobody, ktorá nachádza svoje naplnenie v zákone Ducha, napísaného nie na kamenných tabuliach, ale v srdci (porov. 2 Kor 3,3) – tam je zapísané Desatoro! Je nevyhnutné pamätať si, kedy dal Boh izraelskému národu skrze Mojžiša týchto desať prikázaní. Pri Červenom mori ľud zakúsil veľké oslobodenie. Rukou sa dotkol Božej sily a vernosti, Boha, ktorý ich vyslobodil. Teraz, ten istý

Boh na hore Sinaj, ukazuje svojmu ľudu a nám všetkým cestu, na ktorej ostaneme slobodní, cestu, ktorá je vtlačená do ľudského srdca ako všeobecne platný morálny zákon (porov. Ez 20,1-17; Dt 5,1-22). Desať Božích pri-

kázaní nemôžeme vnímať ako obmedzenie slobody, nie, ony tým nie sú. Musíme ich vidieť ako indikátory k slobode. Nie sú obmedzeniami, ale smerovkami k slobode! Učia nás odmietnuť otroctvo, do ktorého nás privádzajú mnohé modly, ktoré si sami stavíme. Zakúsili sme to veľakrát v dejinách a zakusujeme to aj dnes.

Prikázania nás učia otvoriť sa širšej dimenzii ako je tá materiálna a žiť v úcte voči iným ľuďom, víťaziac nad dychtivosťou po moci, vlastní, peniazoch, aby sme ostali úprimní v našich vzťahoch, ochraňovali celé stvorenie a živili celú planétu vysokými, vznešenými, duchovnými ideálmi. Žiť podľa Desatora Božích prikázaní znamená byť verní sebe samým, našej najpravdivejšej prirodzenosti a kráčať ku skutočnej slobode, o ktorej nás Ježiš učí v Blahoslavenstvách (porov. Mt 5,3-12.17; Lk 6,20-23).

3. Desatoro je zákonom lásky. Mojžiš vystúpil na vrch, aby od Boha dostal tabule Zákona. Ježiš ide opačným smerom: Boží Syn sa skláňa, schádza a vstupuje do našej ľudskej prirodzenosti, aby nám ukázal hlboký význam týchto desiatich slov. Miluj svojho Pána celým srdcom, celou dušou a celou svojou silou a blížneho ako seba samého (porov. Lk 10,27). Toto je najhlbší význam Desatora: Ježišov príkaz, ktorý v sebe zahŕňa všetky ostatné príkazy: Prikázanie lásky. Preto hovorím, že Desatoro Božích prikázaní znamená prikázania lásky. Srdce Desatora je v tomto: Láska, ktorá prichádza od Boha a dáva zmysel životu, láska, ktorá nám umožňuje žiť nie ako otrokom, ale ako skutočným deťom, láska, ktorá oživuje všetky vzťahy: s Bohom, so sebou samými – často na to zabúdame – a s inými. Skutočná sloboda nezánamená nasledovať vlastný egoizmus, naše slepé vášne, ale znamená milovať, rozhodovať sa pre to, čo je dobré za každých okolností. Desatoro nie je akýmsi hymnom na „nie“, ale hymnom na „áno“. To „áno“ Bohu, „áno“ Láске. Keď však hovorím „áno“ Láске, tak hovorím „nie“ neláske, a to „nie“ je dôsledkom toho „áno“, ktoré prichádza od Boha a uschopňuje nás milovať.

Znovuobjavme a žime týchto desať Božích slov! Povedzme „áno“ týmto „desiatim cestám lásky“, ktoré zdokonalil Kristus, aby ochránil človeka a priviedol ho k pravej slobode! Nech nás Panna Mária sprevádza na tejto ceste. Zo srdca udeľujem svoje požehnanie všetkým vám, vašim najbližším a vašim mestám. Ďakujem vám všetkým! Dobrú noc!“

-js-/ snímka RV

František sa stretol s generálnym sekretariátom biskupskej synody

Vatikán - Svätý Otec sa stretol s 25-členným generálnym sekretariátom biskupskej synody na čele s jeho predsedom arcibiskupom Nikolom Eterovičom. Namiesto pripraveného príhovoru, ktorý dostali všetci prítomní ešte pred začiatkom audiencie, začal František improvizovaný dialóg otázok a odpovedí, ktoré sa týkali tiež možných tém budúceho zasadnutia biskupskej synody. V príhovore je často spomínaná nová evanjelizácia, téma zatiaľ posledného zasadnutia biskupskej synody z októbra.

František v príhovore zdôraznil dôležitosť témy, ktorou sa riadne zasadanie zaoberá, a teda novej evanjelizácie na odovzdávanie kresťanskej viery. Ako povedal, medzi týmito dvoma elementmi existuje spojenie: „odovzdávanie kresťanskej viery je cieľom novej evanjelizácie a celej evanjelizačnej činnosti Cirkvi, ktorá existuje práve kvôli tomu“. Termín „nová evanjelizácia“ jasne naznačuje potrebu nového ohlasovania evanjelia v tradičných kresťanských krajinách, „aby sa nanovo stretli s Kristom, ktorý skutočným spôsobom obnovuje život, aby nebol iba akýmsi povrchným, poznačeným rutinou“. „Toto ovplyvňuje pastoračnú činnosť“ – pokračoval Svätý Otec a citujúc Pavla VI. dodal – „súčasná podmienka spoločnosti nás núti prehodnotiť spôsob a všetkými prostriedkami študovať to, ako priniesť dnešnému modernému človeku kresťanské poslanstvo, v ktorom ako jedinom, môže nájsť odpoveď na svoje otázky a silu pre jeho záväzok ľudskej solidárnosti“ (Príhovor k Posvätnému kardinálskemu kolégiu, 22. júna 1973). Ten istý pápež v Evangelií nuntiandi, bohatom texte, ktorý nestratil nič zo svojej aktuálnosti nám pripomína, že úloha ohlasovať evanjelium je «povinnosť, ktorú plníme nielen voči spoločenstvu kresťanov, ale aj voči celej ľudskej spoločnosti» (č. 1).

„Chcem povzbudiť celé kresťanské spoločenstvo, aby sa stalo evanjelizátorom a nemalo strach „vyjsť“ zo seba samého, aby ohlasovalo, zverujúc sa predovšetkým do milosrdnej Božej prítomnosti, ktorá nás vedie. Techniky sú, samozrejme, veľmi dôležité, ale ani tie najdokonalejšie by nemali nahradiť diskretnú, ale účinnú činnosť Toho, kto je hlavným agentom evanjelizácie: Ducha Svätého (porov. č. 75). Je dôležité, aby sme sa ním nechali viesť, hoci nás vedie aj novými cestami. Je dôležité nechať sa ním viesť, aby naše ohlasovanie slovom vždy sprevádzala jednoduchosť života, duch modlitby, láska k všetkým, osobitne malým a chudobným, pokora, sebazaprenie a svätosť života. Iba takýmto spôsobom bude plodné,“ uvádza sa v texte príhovoru. V ďalšej časti Svätý Otec pripomenul samotný význam inštitúcie Biskupskej synody, ako ovocia Druhého vatikánskeho koncilu. Vyjadril nádej, že načúvaním Duchu Svätému Biskupská synoda, ako vyjadrenie kolegiality, spozná ďalší vývoj, ktorý bude podporou pre ešte väčší

dialóg a spoluprácu medzi samotnými biskupmi navzájom a rímskym biskupom. Po krátkom príhovore pápež František odpovedal aj na niekoľko otázok prítomných. Jedna z nich sa týkala nedokončenej encykliky Benedikta XVI. o viere. Pápež František oznámil, že túto encykliku sám dokončí.

-js-

Vatikán navštívil taliansky prezident Napolitano

Vatikán - Prezidenta Talianskej republiky Giorgio Napolitana spolu s delegáciou z Quirínalu prijal Fran-

tišek vo vatikánskej Sále Tronetto. Náboženská sloboda a rozvoj demokratických inštitúcií vo svete boli hlavnými témami príhovoru, ktorý Svätý Otec predniesol pred politikmi. „Dva pahorky, ktoré na seba hľadajú s úctou a sympatiou,“ týmto obrazom zhrnul vzťahy medzi Talianskom a Svätou stolicou, ktoré označil za vzťahy na vysokej úrovni. Hovoril tiež o dialógu ako o ciele v prospech dobra talianskeho ľudu. Pripomenul však aj nevyhnutnosť dodržiavať právo náboženskej slobody, ktoré býva nielen v Európe často porušované: „Tento okamih dejín, ktorý zažívame, v Taliansku, ako aj v iných krajinách, je poznačený hlbokou a pretrvávajúcou celosvetovou krízou, ktorá zdôrazňuje ekonomické a sociálne problémy, zaťažujú predovšetkým najslabšie zložky spoločnosti.“

Znepokojenia, o ktorých dnes hovoril Svätý Otec, sa týkajú predovšetkým fenoménov, ako sú „oslabenie rodiny a spoločenských vzťahov, klesajúci počet obyvateľov, prevencia takej logiky, ktorá privileguje zisk v porovnaní s prácou či nedostatočná pozornosť venovaná mladším generáciám a ich formácií“.

Na margo demokratických vzťahov pápež pripomenul potrebu „zaručiť a rozvíjať celkový systém demokratických inštitúcií“ a ocenil snahy talianskych „spravodlivých a kreatívnych katolíckych politikov“ za posledné desaťročia. Jedno z odporúčaní sa týkalo aj mladých a spoločného dobra: „V čase krízy ako je táto, je nevyhnutné, aby mohlo, predovšetkým medzi mladými, vzrastať nové vnímanie politického úsilia, aby veriaci a neveriaci spolupracovali na podpore takej spoločnosti, v ktorej bude nespravodlivosť prekonaná, každý človek bude prijatý a bude môcť prispieť k spoločnému dobru na základe vlastnej dôstojnosti, využívajúc pritom svoje schopnosti.“

-mf-

Posolstvo Svätého Otca k eucharistického kongresu v Nemecku

Nemecko - „My všetci máme záväzok prinášať svet Boha a svet k Bohu.“ Taká je hlavná myšlienka posolstva Františka pri príležitosti ukončenia päťdňového Národného eucharistického kongresu v nemeckom Kolíne nad Rýnom na tému „Pane, ku komu by sme išli“. Zúčastnili sa na ňom nemeckí katolíci, ale tiež veriaci zo susedných krajín. Eucharistickej slávnosti na tamomšom štadióne, počas ktorej posolstvo zaznelo, v nedeľu predsedal kardinál Paul Josef Cordes, osobitný vyslanec Svätého Otca na kongrese. Prítomných na nej bolo viac ako 20-tisíc veriacich.

„Pane, ku komu by sme išli?“ – takto znela otázka apoštola Petra pred Ježišovými poslucháčmi, ktorí by z neho chceli egoisticky profitovať. Túto otázku si podľa pápeža kladieme „aj my, členovia súčasnej Cirkvi“, a i keď znie váhavejšie ako zo strany Petra, „odpoveďou naň je vždy osoba Ježiša“. Hoci „žil pred dvetisíc rokmi“, „my sa s ním môžeme stretnúť aj v našej dobe, keď počúvame jeho slovo, keď sme mu nablízku, a to jedinečným spôsobom, v Eucharistii“. Rovnakú otázku si kladú aj mnohí ľudia v súčasnosti, ktorí „ešte hľadajú Otca Ježiša Krista“. „Im chce Spasiteľ vyjsť v ústrety prostredníctvom nás, ktorí sme sa vďaka krstu

stali jeho bratmi a sestrami, a ktorí sme v Eucharistii získali silu šíriť spolu s ním jeho spásenosné posolstvo“. Z tejto myšlienky vychádza aj pozvanie pápeža Františka: „Nech sa pre nás svätá omša nestane rutinnou záležitosťou! Nech vždy čoraz viac dosahujeme jej hĺbkou!“ Musíme sa „naučiť prežívať svätú omšu“, ako v minulosti pobádal blahoslavený Ján Pavol II. „K tomu nás vedie a pomáha nám zastavenie sa v adorácii pred eucharistickým Pánom vo svätostánku a prijatie sviatosti zmierenia,“ uvádza sa v posolstve. Všetci biskupi, kňazi, diakoni, rehoľníci a laici tak majú záväzok prinášať svet Boha a svet k Bohu. „Stretnúť sa s Kristom, zveriť sa Kristovi, ohlasovať Krista, sú piliere našej viery, ktoré sa sústreďia, vždy znova a znova, na ústredný bod – Eucharistiu,“ uzatvára posolstvo František.

Prvý eucharistický kongres na nemeckej pôde od roku 1960 sprevádzal veľký záujem zo strany veriacich aj neveriacich. Na diskusiách, modlitbách, ale aj ďalších aktivitách, sa zúčastnilo približne 45-tisíc ľudí. Organizátori hovoria aj o príjemnej atmosfére počas katechéz a otvorených diskusií s nemeckými biskupmi. Spoločne sa modlili aj za oblasti juhovýchodného Nemecka a ich obyvateľov, ktorých v predošlých dňoch postihli rekordné záplavy. -mf-

Nové pokyny Cirkvi o nútenej migrácii v dokumente Pápežských rád

Vatikán - „Prijímať Krista v utečencoch a v násilne vysídlených osobách“ je názov nového dokumentu, ktorý spoločne vypracovala Pápežská rada pre pastoračiu migrantov a cestujúcich a Pápežská rada Cor Unum. V Tlačovom stredisku Svätej stolice ho minulý týždeň predstavili predsedovia spomínaných dikastérií kardinál Antonio Maria Vegliò a kardinál Robert Sarah.

Dokument je náčrtom nových pastoračných pokynov Cirkvi s cieľom riešiť zvyšujúce sa potreby v súvislosti s rastúcimi a meniacimi sa migračnými tokmi. Mapuje nútenú migráciu, povzbudzuje k urgentným riešeniam a odsudzuje ľahostajnosť a neúčinnosť migračnej politiky, ktorá je skôr odmietavá a u cudzincov vyvoláva strach. Podľa kardinála Veglia sa často nehľadí na ľudí, či ich potreby: „Existujú veľmi rozličné dôvody, ktoré nútia mužov a ženy k tomu, aby opustili svoje domovy. Tomu zodpovedá aj sprísnenie politiky mnohých vlád v tejto veci, a nezriedka aj určitá neústupčivosť, či tvrdosť verejnej mienky.“

Hoci presné a spoľahlivé štatistiky nie sú známe, odhaduje sa, že najmenej 100 miliónov ľudí opustilo domovy proti svojej vôli alebo sú nútení žiť v exile. Za hranicami žije 16 miliónov utečencov, viac ako 28 miliónov bolo vysídlených v rámci ich krajiny kvôli

konfliktom a ďalších 15 miliónov z dôvodu rozvojových projektov, akým je napríklad výstavba priehrad. Až 12 miliónov osôb žije bez štátnej príslušnosti a akejkolvek právnej ochrany. Mnohí utečenci sa častokrát stávajú obeťami obchodovania s ľuďmi.

„Obchodovanie s ľuďmi je hanebnou pliagaou, ktorá musí byť natrvalo odsúdená a premožená spoločnosťami, ktoré si hovoria ‚občianske‘. Ženy, muži a deti bývajú hanebne zneužívaní a zbavení akéhokoľvek rozhodnutia o ich osude a živote. Okrem tzv. sexuálneho priemyslu, musíme vymenovať aj nútenú prácu v rôznych sektoroch, obchodovanie kvôli transplantácii orgánov, zotročenie k žobraniu a nábor detí v ozbrojených konfliktoch,“ dodal kardinál.

Podľa kardinála Saraha je na pomoc násilne vysídleným ľuďom nutná tzv. synergia spoločného úsilia. Vyzýva kresťanov, aby práve v takýchto trpiacich videli tvár Krista: „Je to tvár štyroch miliónov vnútorne vysídlených Sýrčanov, ktorým okrem drámy, počas ktorej stratili všetko, hrozí aj to, že sa stanú cudzincami vo svojej vlastnej krajine. Je to tvár miliónov utečencov v jednotlivých susedných krajinách, ktorých počet sa naďalej zvyšuje, a ktorí sa čoraz častejšie rozhodujú čeliť nebezpečenstvu cesty nádeje smerom do Európy.“ -mf-

Na talianskeho lekára, ktorý objavil vírusu, si spomenul aj pápež

Vatikán - „Na mojich snoch som založil svoj život a prácu,“ napísal kedysi Carlo Urbani, taliansky lekár, ktorý ako prvý rozoznal nový vírus a zachránil juhovýchod Ázie pred pandémiou. Sám seba však neochránil a vo veku 47 rokov mu vo Vietname nakoniec sám podľahol. Išlo o ťažký akútny respiračný syndróm (SARS), ktorý sa objavil po prvýkrát v roku 2002 v čínskej provincii Kuang-tung. Urbani sa do poslednej chvíle staral o nakazených ľudí a neúnavne sledoval vírus v laboratóriu.

„Nikdy sa nedozvieme, koľko miliónov ľudí vlastne zachránil,“ uviedol vtedajší generálny sekretár OSN Kofi Annan. Pri príležitosti desiateho výročia Urbaniho úmrtia zaslal František posolstvo rodine zosnulého lekára, v ktorom vzdáva Bohu vďaka za dobro, ktoré vykonal. „Ochraňovať život iných. Snom Carla bola pomoc druhým. Ale nie pomáhať iným v zmysle iba akéhosi sebazapierania - on to totiž cítil vo svojom srdci -, ale aby sa prostredníctvom toho on sám ‚obohatil‘. Bolo to jeho srdce, ktoré sa radovalo, bola to jeho pohotovosť. Carlo žiadal pre všetky krajiny, ktoré zahrnul svojou láskou, profesionalitou a ľudskosťou, právo na dôstojný život a zdravie,“ uviedla v rozhovore pre Vatikánsky rozhlas jeho mama Maria Concetta Scaglione Urbaniová.

Práve vďaka úsiliu Carla Urbaniho sa Vietnam stal prvou krajinou, ktorej sa podarilo vírus odstrániť. Vietnamský minister zdravotníctva ho 12. mája 2003 ocenil in memoriam medailou za prínos v prospech zdravia národa, ako aj Medailou Rádu priateľstva.

-mf-

Arcibiskup Tomasi: Katolícke zdravotníctvo rešpektuje právo na zdravie

Ženeva - Podľa Listiny základných práv a slobôd má každý človek právo na ochranu zdravia, na bezplatnú zdravotnú starostlivosť a na zdravotné pomôcky. Realita je však práve opačná, poukázal pozorovateľ Svätej stolice pri ženevskom sídle OSN. Arcibiskup Silvano Tomasi vystúpil na 23. plenárnom zasadnutí Rady pre ľudské práva a kriticky sa vyslovil k predloženej Správe o prístupe k liekom. Dostupnosť liekov nie je otázkou, ktoré je možné hodnotiť iba z normatívneho hľadiska, zdôraznil Mons. Tomasi. Akékoľvek zákonnej úprave musí

predchádzať ľudský pohľad - hľadisko zdieľania, ktoré jedine je schopné zaistiť „distributívnu spravodlivosť, ktorá by zaručila každému človeku primeranú liečbu na základe objektívnych potrieb.

Vatikánsky diplomat v tejto súvislosti upozornil na prácu katolíckych mimovládnych a rehoľných zdravotníckych zariadení - konkrétne 5 305 nemocníc a 18 179 kliník (údaje za rok 2012), ktoré poskytujú starostlivosť najchudobnejším vrstvám spoločnosti, v robotníckych či konfliktných oblastiach, kam vládne zdravotníctvo nedosiahne. Svetová zdravotnícka organizácia uvádza, že iba na africkom kontinente je 30 až 70 percent zdravotníckej infraštruktúry majetkom náboženských organizácií, podotkol arcibiskup Tomasi. Katolícke zdravotnícke zariadenia plne rešpektujú spomínané právo na zdravie a nepodriaďujú zdravotnícku starostlivosť „obmedzujúcim grafom právnych, ekonomických a politických ukazovateľov,“ uzavrel stály pozorovateľ Svätej stolice pri Rade OSN pri ľudské práva.

RV CZ

Stály pozorovateľ Svätej stolice pri OSN: Mier - právo všetkých

Ženeva - Mier je právo, z ktorého by sa mal tešiť každý a podmienku, ktorá umožňuje integrálny rozvoj človeka. Stály pozorovateľ Svätej stolice pri OSN v Ženeve Mons. Silvano Maria Tomasi to povedal vo svojom prejave na 23. zasadnutí Rady pre ľudské práva, so zameraním na „Právo na mier“.

„Mier je podmienkou pre všetky ostatné práva a realizácia základných práv vedie k pravému mieru, ktorý je založený na slobode, spravodlivosti a bratstve,“ povedal Mons. Tomasi, podľa ktorého definovať mier ako neprítomnosť vojny by znamenalo zredukovať ho na negatívnu hodnotu, zatiaľ čo „iné pomenovanie pre mier je rozvoj, ktorý zahŕňa výstavbu škôl, výstavbu zdravotníckych zariadení a existenciu perspektív pre mladšiu generáciu“.

Pozorovateľ Svätej stolice pri OSN pripomína význam dôstojnosti človeka a zdôrazňuje, že „mier a bezpečnosť niektorých nemožno zaručiť bez mieru a bezpečnosti iných“. Zopakoval, že z toho vyplýva fakt, že „nášmu svetu nechýbajú zdroje, ale trpí nespravodlivosťou“. Ohrozovaním kohokoľvek z ľudí je ohrozovaná ľudskosť sama, naopak len hodnoty pokoja, možno nenápadné, viac rešpektujúce iných, sú schopné utvárať naozaj ľudskú spoločnosť. V závere ocenil rozhodnutie zriadiť otvorenú medzivládnu pracovnú skupinu s cieľom uviesť do praxe kodifikáciu ľudského práva na mier.

-jak-

V dialógu s moslimami nemožno mlčať o diskriminácii

Vatikán - Apoštolská stolica je stále otvorená dialógu s moslimami a nemusí toto otvorenosť opätovne potvrdzovať. Niečo také je však potrebné očakávať od predstaviteľov moslimov, poznamenal predseda Pápežskej rady pre medzináboženský dialóg v rozhovore pre francúzsku agentúru AFP. Kardinál Jean Louis Tauran tak reagoval na nedávne vyjadrenie diplomatického poradcu univerzity Al Azhar v Káhire, najvyššej autority sunnitského islamu. Mahmoud Abdel Gawad v rozhovore pre taliansky denník Il Messaggero totiž vyhlásil, že František je vo svete lepšie prijímaný, než jeho predchodca a že sa čaká na jeho ďalšie kroky.

„Bola to Káhirska univerzita, ktorá prerušila vzťahy s Vatikánom, keď začiatkom roku 2011 Benedikt XVI. vyzval k obrane kresťanov po útoku na kostol v Alexandrii,“ pripomenul predseda Pápežskej rady. „Podnikol som potom veľa pokusov, ale márne. Problém nie je na našej strane. Kontakt prerušili naši moslimskí priatelia. U nás sú dvere stále otvorené,“ dodal francúzsky kardinál a poukázal na to, že v medzináboženskom dialógu je potrebné vyhýbať sa dvojjazyčnosti. Nie je možné napríklad prechádzať mlčaním diskrimináciu kresťanov v krajinách s moslimskou väčšinou. Kardinál Tauran obrátil pozornosť k situácii v Saudskej Arábii, kde nesmie byť žiadny kostol, hoci sa tamojší kráľ považuje za stúpenca dialógu s inými náboženstvami. Ďalším príkladom sú atentáty proti kresťanským komunitám v Nigérii vedené islamskou sektou Boko Haram, ktorej činy označil kardinál Tauran za „importované násilie“. Podobné sa vyjadril o dnešnej situácii v Sýrii. **RV CZ**

Prvý starosta vo Francúzsku odmietol civilný svadobný obrad dvoch mužov

Arcangues - Nedávno ratifikovaný zákon o redefinícii manželstva naráža na prvé námietky svedomia. Starosta trojtisícového mesta Arcangues v Akvitánii odmietol vykonať civilný svadobný obrad dvoch mužov. „Mám svedomie a srdce, nemôžem oddávať homosexuálne osoby. Zákon redefinujúci manželstvo je nelegitímny, uzurpuje si termín manželstvo a nemôžu ho preto aplikovať,“ argumentoval starosta, ktorému kvôli ktorému hrozí vysoká pokuta, ba dokonca i väzenie.

Štátne zastupiteľstvo odmietlo právo na námietku svedomia a francúzsky minister vnútra Manuel Valls vyhlásil, že „zákony platí pre všetkých a akékoľvek porušenie rovnosti je neprijateľné“. Starosta spomenutého mesta povedal, že prezident Francois Hollande

klame, pretože pred schválením tohto zákona sľuboval 40-tisícim francúzskym starostom právo na námietku svedomia. Francúzsky prezident sa totiž teraz stavia za prijatie sankcií proti Jean Michelovi Colo, ktorý chce práve toto právo využiť. Obaja muži, ktorí chceli uzavrieť sobáš, už podali celú vec na súd.

Starostovi, ktorý slúžil svojmu mestu 31 rokov, teraz hrozí odvolanie z funkcie, tri roky väzenia a pokuta 45-tisíc eur, ale nemieni sa vzdať. „Už som si najal advokáta a budú sa brániť. Rodičovstvo je iba biologické a manželstvo nie je správny spôsob zavádzania rovnosti zákonnou cestou,“ hovorí starosta Jean Michel Colo. **RV CZ**

Kardinál Tauran o posilnení medzi- náboženských vzťahov v Británii

Veľká Británia - Potvrdiť a posilniť medzináboženské vzťahy je cieľom kardinála Jeana-Louisa Taurana, ktorý v najbližších dňoch navštívi Veľkú Britániu. Predseda Pápežskej rady pre medzináboženský dialóg sa stretne v Birminghame a Londýne so šitskou, džinistickou a hinduistickou komunitou v krajine a navštívi hlavné miesta ich uctievania.

Na tému pokoja a nenásilia bude kardinál hovoriť počas stretnutí s predstaviteľmi ďalších náboženstiev. Už v utorok sa zúčastní na medzinárodnom modlitbovom stretnutí „Modlitbou spoločne za pokoj“ vo Westminsterskej katedrále. Návštevu ukončí svätou omšou, ktorej bude predsedať najbližšiu nedeľu v spomínanej londýnskej katedrále. **-mf-**

Nemeckí biskupi vyhlásili zbierku po povodniach, chcú pomôcť i Slovákom

Nemecko - Predseda Nemeckej biskupskej konferencie arcibiskup Robert Zollitsch vyzýva k zbierke finančných prostriedkov pre ľudí postihnutých povodňami v Nemecku. Časť vyzbieraných peňazí bude zaslaná aj na Slovensko, do Čiech a Maďarska, ktoré tiež bojovali so stúpajúcou hladinou Dunaja či Vltavy a Labe.

V Nemecku prišlo v dôsledku rozsiahlych záplav o domovy tisíce ľudí. Mnohé školy ostávajú pod hladinou, verejné úrady a kostoly sú zatvorené. Finančnú pomoc prisľúbili viaceré cirkevné a laické asociácie, inštitúcie i jednotlivci. Za ľudí zasiahnutých prírodným živlom sa modlili aj účastníci eucharistického kongresu v Kolíne nad Rýnom. **-mf-**

Kardinál Piacenza konsekroval farský kostol svätého Juraja v Starej Haliči

Stará Halič - Posviacku nového vyrezávaného krídlového oltára a kostola sv. Juraja v Starej Haliči vykonal uplynulú sobotu 8. júna 2013 kardinál Mauro Piacenza, prefekt Kongregácie pre klérus, za prítomnosti rožňavského diecézneho biskupa Mons. Vladimíra Fila. Veriaci prežili túto slávnosť po viacročných rekonštrukčných prácach. Kostol bol postavený ešte v roku 1251. Odolal aj tureckým vpádom, ktorí zničili skoro všetky kostoly v Novohrade. Ostal iba tento a kostol v Ľuboreči, ktorý patrí Evanjelickej cirkvi a. v.. Pôvodné zariadenie kostola sa nezachovalo, a preto bolo nahradené úplne novým hlavným oltárom v gotickom slohu, ktorý bol vyrezaný v Tirolsku. Povrchovú úpravu a zlátene pripraveni rehoľné sestry v Starej Haliči.

Počas posviacky vložil kardinál Piacenza do pevného oltára pozostatky štyroch svätých: relikvie sv. Juraja mučeníka, patróna kostola a farnosti, relikvie sv. Tomáša apoštola a sv. Mikuláša biskupa, ktorých vyobrazenia sa nachádzajú na stredovekej nástennej maľbe na severnej stene lode kostola a relikviu sv. Alžbety Durínskej, ktorej výjavy zo života sa nachádzajú spolu s výjavmi zo života sv. Juraja na pohyblivých krídlach nového hlavného oltára.

Počas homílie kardinál Mauro Piacenza okrem iného zdôraznil význam chrámu v dnešnej dobe. „Človek potrebuje stále viac, aj v spoločnosti, ktorá je čím ďalej tým viac sekularizovaná, a teda neprajná posvätnému, niečo celkom iné. Práve chrám, posvätná stavba je miestom a prostriedkom, kde môžeme nadobudnúť skúsenosť posvätného,“ povedal Piacenza. Veriacich tiež povzbudil k starostlivosti o naše chrámy, ktoré svedčia o Božej prítomnosti vo svete a sú tým najsvätejším miestom. „Umeleckosť štruktúr, plastických zobrazení, sakrálnosť hudby a spevov, poézia ticha, vôňa kadidla, atmosféra pokoja a priateľského objatia všetkého vytvárajú neodškriepiteľnú katechézu a sú prvou a bezprostrednou pastoračnou láskou toho, kto dbá o chrám.“

Štefan Kosturko a P. Pavol Benedikt Lipták

Arcibiskup Zvolenský otvoril diecéznu fázu blahorečenia Janka Havlíka

Skalica - V nedeľu 9. júna 2013 vo farskom Kostole sv. Michala archanjela v Skalici bratislavský arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský otvoril diecéznu fázu procesu blahorečenia Janka Havlíka.

Biblickú meditáciu, v ktorej vyzdvihol obeť a utrpenie Janka Havlíka predniesol kaplán farnosti Radošovce, do ktorej patrí aj obec Dubovce Pavol Póša.

Po otvorení diecéznej fázy blahorečenia zložili prisahu otec arcibiskup, jeho zástupca v procese dekan Milan Čaniga vicepostulátori procesu Augustín Slaninka a Helena Rabarová, Sláviková - prekladateľka dokumentov a odborníci z oblasti histórie a archívnicka Róbert Letz, Marián Babirát, Pavol Jakubčin a Martin Hoferka.

V kultúrnom programe, ktorý prítomným priblížil čnostný život a utrpenie Janka Havlíka spôsobené dlhoročným väznením a chorobou účinkoval Štefan Bučko, skalický chrámový zbor Cantamus Domino, zbor žien z Duboviec a ďalší účinkujúci

Janko Havlík sa narodil 12. februára 1928 v dedine Vlčkovany ako najstarší zo štyroch súrodencov. V roku 1943 nastúpil do misijného domu Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul - Lazaristov v Banskej Bystrici a tu pokračoval v štúdiách na gymnáziu až po maturitu, ktorú úspešne zložil v máji 1949. 4. mája 1948 boli v noci mladí novíci a bohoslovci tejto spoločnosti odvezení do Kostolnej pri Trenčíne. Potom si našli ubytovanie v Nitre a tu po práci pod vedením rehoľných predstavených Štefana Krištína, Rucholfa Púchovského a Ľudovíta Orješka pokračovali v prerušenom rehoľnom štúdiu teológie, cudzích jazykov i v rehoľnej formácii. Štátna moc ich vysledila a ich činnosť tvrdo potrestala. Janko Havlík na 14 rokov odňatia slobody, 10 000 korún peňažný trest, alebo ďalšie 4 mesiace straty slobody a stratu občianskych práv na 10 rokov. Jedenásteho júna 1953 Jankovi Havlíkovi najvyšší súd v Prahe znížil trest na 10 rokov. Po odsúdení nasledoval transport do Jáchymova a Janko sa stal na 11 rokov väzňom bez mena, číslo A011355. Vo väzení aj za extrémnych okolností dokázal ohlasovať Ježiša Krista. Svojej matke hovoril: „Chceli sme prinášať obeť na oltári, teraz budeme miesto hostie dvíhať svoje utrpenie a svoje životy.“ V roku 1958 je eskortovaný do väznice Praha Pankrác a znova je vyšetrovaný pre jeho apoštolát, tajné bohoslužby, prednášky o náboženstve, v ktorých napádal skrytou formou štátne zriadenie, že v Československu nie je náboženská sloboda, že sa rozvracia rodinný život a podobne... V máji 1959 bol premiestnený do Valdic pri Jičíne. Jeho sa netýkala ani amnestia 9. mája 1960, kedy sa väčšina politických väzňov po dlhých rokoch ťažkého väzenia dostala konečne na slobodu. Po 11 rokoch ťažkého väzenia bol 29. októbra 1962, po splnení celého trestu, s ťažkou chorobou prepustený. Býval u svojich starnúcich rodičov, ale choroba mu sťažovala život. Na sviatok jeho patróna sv. Jána evanjelistu 27. decembra sa vybral do Skalice. Na Sasinkovej ulici ho našli opretého o popolnicu, ale prebrať ho k životu už nedokázali. 30. decembra 1965 bol v rodnej obci pochovaný. **Ľudovít Košík**

Spišský diecézny biskup Štefan Sečka oslávil 60 rokov života

Spišská Kapitula - Spišský diecézny biskup Mons. Štefan Sečka, pri príležitosti blížiaceho sa svojho životného jubilea, slávil 12. júna 2013 v Katedrále sv. Martina v Spišskej Kapitule svätú omšu, pri ktorej ďakoval za dar života spolu s biskupmi, kňazmi, rehoľníkmi a rehoľnými sestrami, príbuznými a bohoslovcami, ako aj s ostatnými hosťami a veriacimi.

Košický arcibiskup a metropolita Mons. Bernard Bober, počas kázne pripomenul významné milníky zo života jubilanta. Poukázal tiež na rôzne súčasné problémy týkajúce sa viery a mravov v spoločnosti, ktoré doliehajú na veriacich, a vyzdvihol úlohu a službu biskupa v takýchto situáciách. Na konci svätej omše jubilanta pozdravil apoštolský nuncius na Slovensku, arcibiskup Mons. Mario Giordana a tiež predseda KBS a bratislavský arcibiskup-metropolita Mons. Stanislav Zvolenský. Pred pozhnaním poblahoželali za všetkých kňazov svojmu biskupovi Mons. Anton Tyrol a vdp. Ľubomír Pekarčík.

Po svätej omši nasledovala akadémia na počesť jubilanta, pri ktorej vystúpili s príspevkami Mons. Pavol Janáč, Mons. Jozef Jarab a Mons. Andrej Imrich, ktorí v krátkosti vyzdvihli niektoré biskupove vlastnosti, ale aj činnosti a aktivity, ktorým sa jubilant v minulosti venoval. Počas akadémie bolo predstavené aj nové CD, na ktorom je okrem spomínaných príspevkov nahratá aj pieseň venovaná jubilantovi, ktorá vznikla k tejto príležitosti. Slová

piesne napísal P. Vít Ušák SDB a hudbu skomponoval bohoslovec Michal Pavol. Nakoniec diakoni a bohoslovci, ale tiež zástupcovia mladých Spišskej diecézy, biskupovi odovzdali duchovné kytice. Spišský biskup sa všetkým srdečne poďakoval.

Peter Majda/sníмка Tomáš Dzurov

Novovysvätený vladyka Milan Lach v Bratislave: Slúžiť znamená milovať

Bratislava - „Boli časy, keď naša Gréckokatolícka cirkev na Slovensku nemala svojho biskupa, a dnes ich má na Slovensku štyroch úradujúcich“ – týmito slovami privítal v bratislavskej katedrále Povýšenia Pánovho Kríža protosynkel o. Vladimír Skyba novovysväteného vladyku Milan Lacha SJ, ktorý v nedeľu 9. júna zavítal medzi bratislavských gréckokatolíkov. Vladyka Milan Lach slúžil obidve nedeľné sväte liturgie, prvú v cirkevno-slovenskom jazyku počas ktorej spieval spevácky zbor Kyrillo-methodeon a tiež v slovenskom jazyku, ktorú sprevádzal spevom zbor Chryzostomos.

Biskup Lach v homílii vychádzal z nedeľného evanjelia a zamýšľal sa nad Ježišovými slovami, ktorými nás varuje – Nik nemôže slúžiť dvom pánom, aj Bohu aj mamone (porov. Mt 6, 24) a pozýva nás, aby sme sa rozhodli, komu chceme vo svojom živote slúžiť: „Chcem slúžiť Bohu a plniť jeho vôľu, to znamená, chcem vidieť – lebo tá vôľa sa realizuje v prikázaní lásky – v tom druhom môjho brata, ktorému chcem slúžiť, ktorému chcem pomáhať? Ale máme aj druhú možnosť, môžem slúžiť mamone, rozhodnúť sa pre to, že sa uzavriem pred svojím bratom, svojou sestrou do svojho ega... Každý z nás stojíme pred možnosťou, pred voľbou, ktorú nám dáva Boh a hovorí nám: Rozhodni sa, čo chceš. Ale Ja Boh, tvoj Pán, tvoj Otec, ten ktorý ťa miluje, ti hovorí, čo je lepšie, čo ti prinesie pokoj, radosť...!“

Biskup Lach tiež vysvetlil svoj erb a objasnil, že za svoje biskupské heslo si zvolil slovo slúžiť (servire), lebo v tomto slove sa ukrýva mnoho z toho, čo nám zanechal Ježiš Kristus. „Ukrýva sa v ňom celá Ježišova láska, to, čo je podstatné pre život kresťanov, to, čo je pre nás vlastné, alebo by malo byť vlastné. Kristus miluje až do krajnosti, až do extrému, až do tej hranice, ku ktorej mnohí z nás máme obavu ísť, lebo máme strach, lebo láska v nás nie je úplná.“

Na záver liturgického slávenia odovzdal vladyka Milan všetkým Bratislavčanom pozdrav od prešovského arcibiskupa a metropolitu Jána, a vyzval veriacich, aby naňho i na ostatných našich biskupov pamätali vo svojich modlitbách.

Stanislav Gábor

V Trenčín sa dá uctiť putujúca relikvia

Trenčín - Trenčín je predposledným miestom, kde si veriaci môžu uctiť pozostatky jedného zo solúnskych bratov. Vzácná relikvia zavítala minulý týždeň na hlavné trenčianske námestie, odkiaľ ju v slávnostnom sprievode preniesli do zaplneného farského kostola, kde svätú omšu slávil nitriansky diecézny biskup Viliam Judák. Ten vo svojom príhovore poukázal na význam viery v každodennom živote veriaceho kresťana.

„Každý z nás, či sme rodičia, či sme učitelia, či sme zasvätení kňazi, alebo pracujeme pre dobro spoločných vecí, máme byť apoštolmi dobra a vytvárania dobrých hodnôt,“ povedal biskup Judák. Ostatky svätého Cyrila poputujú ešte do deviatich farností Trenčianskeho dekanátu. Púť relikvie svätého Cyrila sa na území Trenčianskeho dekanátu sa 14. júna zavŕši vo farnosti Skalica nad Váhom.

Rádio LUMEN

Púť gréckokatolíkov na Velehrade

Velehrad - Jedným z viacerých podujatí, ktorými si Gréckokatolícka cirkev na Slovensku pripomína jubileum príchodu solúnskej misie, bola 8. júna 2013 metropolitná púť na Velehrad. Jej cieľom bolo lepšie si uvedomiť dedičstvo našich otcov a aktualizovať ho v dnešnej situácii. Po spoločnom Akatiste k sv. Cyrilovi a Metodovi sa v miestnej bazilike rozozvučal liturgický spev v cirkevno-slovanskom jazyku. Archijerejskú liturgiu viedol vladyka Milan Chatur, košický eparcha s pražským vladykom Ladislavom Hučkom a vladykom Milanom Lachom, ktorý predniesol aj homíliu. V nej poukázal na to, že pokiaľ židia nemali povinnosť šíriť svoju vieru medzi okolité národy, iba vo vlastnej rodine, Kristus prekročil toto ohraničenie. Svojich nasledovníkov vyzval, aby hlásali radostnú zvesť všetkým národom. V ďalšom uviedol, že viera je Boží dar, ktorý zvyčajne prijímame prostredníctvom výchovy a máme byť za ň vďační. A celá gréckokatolícka cirkev vďačí solúnskym bratom za ich evanjelizačnú misiu v zrozumiteľnom jazyku a v poslušnosti Apoštolskému stolcu. Veriacich nabádal k prekonaniu formalizmu vo viere a vyzdvihol aj význam Velehradskej púte pri páde komunizmu. Pri jej konci odovzdal pomocný prešovský biskup Milan Lach relikvie troch blahoslavených gréckokatolíkov (biskupov P.P. Gojdiča, V. Hopka a kňaza M. D. Trčku CSsR) do rúk jezuitu Pavla Ambrosa ako dar pre velehradskú baziliku. O relikvie požiadal olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner. Na

záver sa prítomným prihovorel aj pražský vladyka Ladislav Hučko, ktorý vyjadril radosť nad spoločnou púťou.

Michal Hospodár

Bazilika Sedembolestnej v Šaštíne dejiskom 5. eparchiálnej púte

Šaštín - Šaštínska bazilika Sedembolestnej Panny Márie už po piatykrát privítala gréckokatolíkov bratislavskej eparchie, ktorí na sviatok Presvätej Bohorodičky Spolupriteľky (v sobotu 8. júna) putovali na čele so svojím eparchom vladykom Petrom Rusnákcom na toto starobylé mariánske pútnické miesto. Púť sa začala modlitbou starobylého mariánskeho hymnu Akatist k Presvätej Bohorodičke, ktorý viedol o. Igor Cingel z Trenčína. Pútnikom z jednotlivých farností eparchie – od Bratislavy až po Šumiac a Telgárt – sa v kázni prihovorel gréckokatolícky kňaz, otec Marko Durlák, aktuálne pôsobiaci v Ríme. Vo svojej homílii poukázal na slávený mariánsky sviatok, ktorý je rozdielne vnímaný v kresťanskej tradícii na Západe a na Východe. Západná tradícia podľa kazateľa chce zvýrazniť osobné bolesti Panny Márie. Nazýva ju Sedembolestná, lebo vypočítava konkrétne situácie, v ktorých Presvätá Bohorodička prežívala bolestné chvíle. Kazateľ vyzval veriacich, aby sa učili mať účasť na bolestiach iných, a to tým, že sa nechajú viesť Pánovi za ruku.

Liturgická slávnosť sa skončila spevmi pápežskej hymny, mnoholitsviejem a myrovaním. Po obede, ktorý pripravila miestna saleziánska komunita, si pútnici mali možnosť vypočuť prednášku o. Marka Durláka na tému svätosť v Starom a Novom zákone.

Stanislav Gábor

Výročie príchodu sv. Cyrila a Metoda slávil aj v Kapušanoch pri Prešove

Kapušany pri Prešove - Cyrilo-metodské slávnosti pripravili 9. júna 2013 pri príležitosti 1 150. výročia príchodu sv. Cyrila a Metoda na naše územie v Kapušanoch pri Prešove. Slávnostnú svätú omšu na obecnom amfiteátri celebroval košický pomocný biskup a generálny vikár Mons. Stanislav Stolárik. Oslava vierozvestcov pokračovala popoludňajším programom na obecnom amfiteátri, kde si prítomní vypočuli prednášku prof. Jána Zimneho z Poľska na tému „Pedagogika v duchu sv. Cyrila a Metoda“. V programe tiež zaznela poézia, hudobné pásmo a divadelne stvárnenie v podaní domácich účinkujúcich a hostí.

Jozef Marčín

Nitriansky biskup Viliam Judák v Bytči na konferencii o sv. Cyrilovi a Metodovi

Bytča - Žilinský samosprávny kraj zorganizoval 13. júna 2013 v Bytči konferenciu s názvom Cyril a Metod a slovenský svet. Medzi pozvanými hosťami bol aj nitriansky biskup Mons. Viliam Judák a riaditeľ Biskupského úradu v Nitre Mons. Štefan Vallo. Biskup Judák vystúpil pred auditóriom s prednáškou „Účasť Slovákov na velehradských unionistických zjazdoch“. Pripomenul v nej, že „cyrilo-metodská úcta na Slovensku sa prehĺbila aj vďaka aktivitám, ktoré prebiehali na moravskom Velehrade. Velehradský unionizmus sa rozrástol medzinárodne zásluhou Apoštolátu sv. Cyrila a Metoda“. A biskup Judák vo svojej prednáške pokračoval: „Medzi najznámejšie akcie, ktoré sú pevne spojené s Velehradom, patrili unionistické zjazdy, ktoré sa konali od r. 1907 s cieľom rozvíjať duchovný dialóg medzi kresťanským Východom a Západom. (...) Je potrebné si všimnúť, že Cyril a Metod plnili svoju misionársku službu v jednote tak s Carihradskou cirkvou, z ktorej boli poslaní, ako aj s Rímskym stolcom sv. Petra, ktorý ich dielo schválil a potvrdil“, dodal nitriansky biskup.

Miroslav Lyko

jeho pôsobenia zastabilizovať základy chrámu, obnoviť priečelie, vynoviť fresky či obohatiť chrám novým organom.

Jaroslav Fabian a Martin Ďurčo

Štefan Novotný bude novým rektorom kňazského seminára v Košiciach

Košice - V Kňazskom seminári sv. Karola Boromejského po piatich rokoch končí svoju misiu rektor František Katriňák. Novým rektorom bude Štefan Novotný, ktorý pôsobil na Katedre histórie a biblických vied.

„Je to náročná služba, ktorá chce celého človeka a niekedy niektoré veci treba aj obmeniť, pretože je dobré mať nového človeka, ktorý bude vidieť aj novým spôsobom tie isté veci. Po 5 rokoch som poprosil o výmenu v tejto službe, aby som nabral nové skúsenosti, trochu si oddýchol od určitých tlakov, ktoré takúto službu sprevádzajú a našiel nové inšpirácie pre službu Kristovi ako kňaz, jednoduchý kňaz. To je pre mňa dôležité,“ povedal František Katriňák.

Rádio LUMEN

V košickom seminárnom kostole slávnosť sv. Antona Paduánskeho

Košice - Vo štvrtok 13. júna sa v košickom seminárnom kostole sv. Antona Paduánskeho konala odpustová slávnosť pri príležitosti liturgickej spomienky na patróna kostola. Najdlhší a druhý najstarší kostol v Košiciach založili pôvodne františkáni už koncom 14. storočia. Najprv kostol, potom sklad zbraní, kasárne, sklad potravín, dočasná katedrála - tým všetkým chrám prešiel, aby sa nakoniec už vo svojej prvotnej funkcii potešil návšteve pápeža Jána Pavla II. v roku 1995.

Slávnostným kazateľom počas odpustovej slávnosti bol pomocný košický biskup Stanislav Stolárik. V homílii sa zamerával predovšetkým na život svätého Antona Paduánskeho. Vyzdvihol najmä jeho odovzdanosť do Božích rúk, jeho kazateľské schopnosti a pokoru. Napriek tomu, že sa dožil len 36 rokov, dokázal žiť skutočne naplno a zanechal v dejinách cirkvi výraznú stopu. Biskup Stolárik zároveň poďakoval za pôsobenie odchádzajúcemu rektorovi seminára i seminárneho kostola Františkovi Katriňákovi. Ten vyzdvihol najmä fakt, že v seminárnom kostole sa podarilo vytvoriť životaschopné spoločenstvo veriacich. Množstvo kňazov tu pôsobí v svednej službe a veriaci chrám v hojnom počte navštevujú. Zároveň sa podarilo počas

Akademický rok ukončili na Teologickej fakulte KU

Košice - Slávnostné ukončenie akademického roka Te deum Teologickej fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku sa uskutočnil minulý týždeň v piatok v Kostole sv. Antona Paduánskeho v Košiciach. Program slávnostného dňa pozostával zo zhromaždenia akademickej obce, promócie absolventov magisterského štúdia a odovzdanie certifikátov celoživotného vzdelávania. Na záver sa prítomní zhromaždili pri slávení svätej omše, ktorú slúžil veľký kancelár Katolíckej univerzity Bernard Bober, košický arcibiskup metropolita. V homílii poďakoval pedagógom i študentom a vyzval ich, aby sa nebál ísť proti prúdu, tak ako nás pozýva evanjelium. „Pravdu o človekovi nemožno meniť a dnes si myslím, že dnes sa predstavuje definícia človeka, predstavuje sa definícia manželstva. Toto je nemožné, aby evanjelium zmenilo svoj trend, svoju pravdu, takže v tomto je proti prúdu a jasná vec, hlavne ten voľnejší, ľahkovážnejší život ako keby naozaj a Boh nebol potrebný a Boh nie až je taký prísny a že bude len milosrdný, to sú tiež také trendy, ktoré dostávajú sa do popredia. Takže v tomto zmysle ísť proti prúdu, aby sme naozaj nezľavovali z tej náročnosti ktorú Kristus dal do evanjelia svätej cirkvi.“

Rádio LUMEN

Promócie absolventov katolíckej teológie na TI v Spišskej Kapitule

Spišská Kapitula - V sobotu 8. júna 2013 na slávnostnej svätej omši, pri ktorej zaznelo *Te Deum*, ukončili akademický rok Teologického inštitútu v Spišskej Kapitule - Spišskom Podhradí. Hlavným celebrantom bol spišský diecézny biskup Mons. Štefan Sečka, ktorý hneď na úvod svätej omše pripomenul zmysel tejto udalosti: „Vďačnosť je znakom zrelého človeka“. V homílii potom pripomenul slová kardinála Piacenzu, ktoré povedal deň predtým v kňazskom seminári v Badíne. „Nechajte sa vziať Pánom na jeho plec. Znamená to uznať, že existuje širší horizont, ako je náš spôsob vedenia a chápania; znamená to každý deň objavovať, že iba Pán je schopný rozšíriť naše srdce a našu myseľ až na mieru jeho vlastnej lásky, na mieru Kristovej lásky.“

Po svätej omši nasledovala v aule kňazského seminára promócia ôsmich absolventov katolíckej teológie. Diplomy absolventom odovzdal dekan Teologickej fakulty v Košiciach prof. Cyril Hišem, ktorý im zaprial, aby sa o nich hovorilo, že sú dobrí a zlatí a o kňazoch ešte k tomu aby platilo, že budú svätí. Rektor seminára Mons. Jozef Jarab vo svojom príhovore vyslovil predovšetkým vďaku, voči všetkým, ktorý akýmkoľvek spôsobom pomáhajú Teologickému inštitútu a Kňazskému semináru, najmä však tým, ktorí sa modlia, „za každým povolaním ku kňazstvu totiž stojí silná intenzívna modlitba.“ Na slávnosti sa okrem domácich členov akademickej obce zúčastnilo aj viacero hostí z iných univerzít a fakúlt. Čerstvo promovaní absolventi Teologického inštitútu budú v sobotu 15. júna 2013 v Katedrále sv. Martina vysvätení na kňazov.

Lukáš Stolárík

Z Teologického inštitútu v Badíne vychádzajú do diecézy noví absolventi

Badín - Na pôde Teologického inštitútu v Banskej Bystrici – Badíne boli 12. júna 2013 promovaní na magistrov ďalší absolventi katolíckej teológie, svoju odbornú kompetenciu budú vykonávať ako kňazi v Banskobystrickej diecéze, jeden v Reholi kazateľov. Oficiálny promočný akt bol súčasťou slávnostného ukončenia akademického roku v Kňazskom seminári sv. Františka Xaverského. Svätú omšu *Te Deum* celebroid Mons. Marián Bublinec, generálny vikár.

Bublinec absolventov, ich príbuzných, bohoslovcov a vyučujúcich na Teologickom inštitúte Rím-

skokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulty pozval k spoločnému poďakovaniu za všetko, čo Pán pozhnal počas akademického roka 2012/2013. Obzvlášť sa obrátil na odchádzajúcich diakonov absolventov, ktorí očakávajú kňazskú vysviacku.

Marián Bublinec nadviazal na vyjadrenie apoštola Pavla v Druhom liste Korinťanom: „vy ste náš list napísaný v našich srdciach, ktorý poznajú a čítajú všetci ľudia.“ Budúcim novokňazom pripomenul, že Kristus ich v kňazskej službe bude brať ako svojich spolupracovníkov na tom, aby sa do ľudských srdiec zapisovala pravá láska, pravé evanjelium. „Prosme, aby sme boli naozaj Kristov list, aby ľudia čítali to najdôležitejšie, čo nám pripomína aj Svätý Otec František, že Boh je láska,“ zakončil homíliu.

Promočnému aktu vo veľkej aule predsedal Ján Pekár, prorektor pre študijné veci Univerzity Komenského. Magisterský diplom z katolíckej teológie si prevzali šiesti absolventi. Martin Kňazek z Farnosti Badín, Dušan Rončák z Farnosti Banská Bystrica – mesto, Martin Kováč z Farnosti Banská Bystrica – Fončorda, Pavel Gyurász z Farnosti Balog nad Ipľom, Ján Jáger z Lieskovca pri Zvolene a dominikán Matej Juraj Išulík rodák z Plavče pri Starej Ľubovni.

Prorektor Pekár v príhovore k absolventom pripomenul, že teraz sa zaraďujú do skupiny mienkotvorných a pravidiel tvoriacich osobností v spoločnosti. Ako pokračoval, zvolili si povolanie, ktoré od nich bude vyžadovať celoživotné štúdium, i to, že svojim pôsobením budú v spoločnosti vyvažovať prácu technokratov, pretože peniaze a zisk, ako podotkol, nie sú všetko.

Dekan Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulty Mons. Marian Šuráb upozornil absolventov na jedinečné predpoklady pre ich nastávajúce pôsobenie. Je to ich mladosť, ktorá umožňuje, aby vniesli do teológie radosť, sviežosť, akúsi mladú energiu. Ďalším darom je sociálny stav kňazov, ktorí žijú evanjeliovo chudobní, ani príliš bohatí ani deštruktívne chudobní a povzbudil ich, aby využili pre dobro teológie aj tento sociálny stav. Tretím darom je spoločenské postavenie kňaza, pretože v tomto povolaní budú potrebovať druhých, čo je blízke pokore a teológia takto budovaná je blízko Boha. Dekan Šuráb im poprial čnosť pripravenosti učiť sa od iných – docilitas, ktorá ich ušetrí pýchy, falošného presvedčenia teológa, že už všetko vie. „Svedčte o kráse, veľkosti a hĺbke teológie,“ zaželal im dekan Šuráb.

V mene absolventov s ďakovným príhovorom vystúpil Pavel Gyurász. Poďakoval vyučujúcim na Teologickom inštitúte v Badíne za ich úsilie a najlepšie nasadenie, ktorým im pomohli na ceste ku ich kňazskej službe. Gyurász poďakoval tiež predstaveným Kňazského seminára sv. Františka Xaverského pod vedením rektora Jána Viglaša a rodičom za ich duchovnú i morálnu podporu. **Zuzana Juhaniaková**

Seminár o práci v charitách

Bratislava - „Práca vo farských charitách – výzva pre arcidiecézne/diecézne charity“ je názov seminára, ktorý sa uskutočnil vo štvrtok 13. júna 2013 v seminárnej miestnosti Bratislavskej arcidiecéznej charity. Organizátorom seminára bola Bratislavská arcidiecézna charita. Slávnostný príhovor mali bratislavský arcibiskup metropolita Mons. Stanislav Zvolenský a bratislavský pomocný biskup Mons. Jozef Hal'ko, ktorí povzbudili účastníkov k charitnej práci ako prejav osobného bytostného postoja k Bohu a svedectva ostatným s príkladmi sv. Martina a milosrdného samaritána zo sv. Pisma.

Seminár bol určený pre zástupcov jednotlivých dekanátov Bratislavskej arcidiecézy pre oblasť farskej charitnej činnosti. Prednášali skúsení pracovníci v oblasti farských charít z Trnavskej, Nitrianskej, Žilinskej a Spišskej arcidiecéznej/diecéznej charity, Slovenskej katolíckej charity, spolu s pracovníkmi Charity Blumentál a OZ Samária Hlohovec. V druhej časti predstavili jednotliví zástupcovia z dekanátov svoje aktivity vo farnostiach dekanátov a možné výhľady rozvoja do budúcnosti, ktoré boli doprevádzané plodnou diskusiou s komunikáciou.

Prijali sa konkrétne úlohy pre zakladanie a šírenie farských charít v Bratislavskej arcidiecéze, ktorých činnosť bude osobným svedectvom činorodej lásky k blížnym ako základnej kresťanskej hodnoty.

Aktivity farských charít budú tým účinnejšie, čím viac aktivít stimulácie (to, čo my dávame iným – pomoc prichádzajúca ku človekovi zvonka) sa pretransformuje do aktivít motivácie tých iných (pomoc, ktorú vygenerujeme vo svojom vnútri pre seba i pre iných) na základe predchádzajúcej stimulácie. Seminár viedol Alojz Marek, riaditeľ Bratislavskej arcidiecéznej charity. -am-

Katolícka charita pomáha v Devíne rodinám, ktoré zasiahli povodne

Bratislava - Pracovníci Slovenskej katolíckej charity (SKCH) pomáhali s odstraňovaním následkov povodní v bratislavskej mestskej časti Devín. „Pôsobili sme na Devínskej ceste, kde rozvodnený Dunaj zatopil niekoľko domov. Voda našťastie postupne opadá, takže sme vedeli reagovať na potreby miestnych a začať s čistením zaplavených domov a dvorov,“ uviedol generálny sekretár SKCH Radovan Gumulák.

SKCH v Devíne pomáha spolu s dobrovoľníkmi a zamestnancami mimovládnych organizácií, ktoré sa zapojili do pomocných prác, členmi hasičského záchranného zboru, dobrovoľnými hasičmi a dobrovoľníkmi, ktorí reagovali na výzvu Bratislavského samosprávneho kraja. „Domy sme čistili od nánosov bahna

a rôznych nečistôt, ktoré priniesla voda. Pomáhali sme rovnako pri čistení cesty medzi Devínom a Karlovou Vsou a s odstraňovaním vriec s pieskom, ktoré slúžili ako protipovodňové bariéry,“ vysvetlil humanitárny pracovník SKCH Jozef Kákoš.

Mimovládne organizácie v teréne pôsobil koordinované vďaka RISC centru, ktoré riadilo pomoc mimovládnych organizácií a dobrovoľníkov. V centre mohli obyvatelia, ktorých povodeň zasiahla, nahlásiť svoje materiálne potreby alebo si na odstraňovanie následkov povodne vyžiadať pomoc dobrovoľníkov. „V centre sme okrem iného pre ľudí pripravili aj informačné materiály s radami ako napríklad dezinfikovať zaplavené príbytky alebo ako používať vysúšače. Tieto rady sú dostupné aj na našej internetovej stránke www.charita.sk,“ dodal Jozef Kákoš.

Charita bude v pomoci pokračovať aj v najbližších dňoch. „Miestnym sme pripravení pomôcť zapožičaním vysúšačov, ktoré sú už pripravené v Bratislave. Do Devína ich doručíme už v nedeľu,“ povedal Radovan Gumulák.

SKCH tento rok už pomáhala rodinám, ktoré zasiahli lokálne povodne v Teranoch a Dudinciach v krupinskom okrese. V roku 2010, kedy Slovensko postihli povodne veľkého rozsahu, Charita rozdala postihnutým domácnostiam 4200 litrov čistiacich a dezinfekčných prostriedkov, nábytok, náradie a požičala vysúšače niekoľkým stovkám domácností. „Vyše 600 domácnostiam sme vtedy poskytli aj finančnú pomoc z verejnej zbierky,“ uviedol Radovan Gumulák. **Lukáš Melicher**

Levoča sa zapojila do celosvetovej modlitby ruženca za kňazov

Levoča - Sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho, ktorý sme slávili v piatok 7. júna 2013, bol zároveň Svetovým dňom modlitby pre posvätenie kňazov. V tejto deň sa do výročnej celosvetovej štafetovej modlitby ruženca za kňazov zapojilo 60 svetových mariánskych svätýň. Po prvý raz bola medzi nimi aj Bazilika Navštívenia Panny Márie na Mariánskej hore v Levoči.

Mariánski ctitelia sa v zaplnenej bazilike pomodlili slávnostný ruženec pod liturgickým vedením levočského dekana a farára Mons. Františka Dlugoša. Slávnostnú svätú omšu celebraval a homíliu predniesol Mons. Andrej Imrich, spišský pomocný biskup. Vo homílii zdôraznil význam milostiplnosti Božského srdca Ježišovho. Svetový deň modlitby svätého ruženca za kňazov zakončila eucharistická poklona zasväcujúca sa Božskému srdcu Ježišovmu.

Celosvetovú štafetu ružencovej modlitby za kňazov prevzalo od Levoče maďarské pútnické miesto Mária-pócs. **Jozef Lapšanský**

STRUČNE Z DOMOVA

Dni sv. Antona Paduánskeho v Bratislave

BRATISLAVA - Slávnostnou svätou omšou vo Františkánskom kostole v Bratislave sa v pondelok začali Dni svätého Antona Paduánskeho. Počas nich mohli veriaci cez homílie, modlitby a videoprojekcie vstrebávať duchovnú múdrosť tohto svätca. Trídium vyvrcholilo vo štvrtok na Sviatok svätého Antona Paduánskeho, významného kňaza a učiteľa cirkvi. Pondelkovú svätú omšu celebroval dominikán Anton Husovský. Predniesol homíliu na tému Anton, muž ticha, so slovami plnými Boha.

Anna Brillová

Bratislavská arcidiecéza pripravila už po druhýkrát súťaž Biblia pre všetkých

BRATISLAVA - Už po druhý raz pripravila Bratislavská arcidiecéza súťaž Biblia pre všetkých. Súťaž je inšpirovaná Biblickou olympiádou. Veriaci v trojčlených družstvách študovali v tomto roku Knihu Rút, Prvú knihu kráľov a Evanjelium sv. Matúša, ktoré boli témou aj Biblickej olympiády v tomto školskom roku. Do súťaže sa zapojili veriaci z 19 farností. Finále súťaže sa uskutočnilo v sobotu 8. júna 2013 v Kňazskom seminári v Bratislave. Pri svätej omši sa súťažiacim prihovril Mons. Ján Formánek, penitenciár Katedrály sv. Martina v Bratislave. Víťazná pozícia patrila súťažiacim zo Senca.

Marian Vojtko

Festival Lumen v Trnave

TRNAVA - Viac ako osemtisíc ľudí zmenilo počas víkendu Trojičné námestie v Trnave na najväčší gospelový stage v strednej a východnej Európe. Na pódiu Festivalu Lumen 2013 sa vystriedalo 11 interpretov zo Slovenska, Nemecka, Veľkej Británie, Austrálie a Talianska. Vystúpenia hlavných hviezd festivalu strhli nielen účastníkov, ale aj náhodných okoloidúcich.

Festival Lumen sa za 20 rokov vypracoval z malého podujatia v Trnave pre pár desiatok ľudí na celoslovenský city music festival, ktorý je známy v celej Európe. Pod heslom „Feel the atmosphere“ ho tento rok organizovalo viac ako 300 dobrovoľníkov z celého Slovenska. Tento rok bola novinkou zóna XL, ktorej súčasťou boli diskusie a vystúpenia zaujímavých hostí. **Organizačný tím**

Pomník slova pre kňaza, básnika Paľa Ušáka Olivu v Kátlovciach

KÁTLOVCE - V rodisku kňaza – básnika Katolíckej moderny Paľa Ušáka Olivu v Kátlovciach sa 9. júna 2013 už po 22-krát stretli žiaci základných škôl, aby súťažili v prednese poézie a prózy. Súťaž s názvom Kátlovce Paľa Ušáka Olivu otvorili slávnostnou svätou omšou v miestnom chráme Svätého Ducha, ktorú

celebroval kátlovský farár vdp. Pavol Zemko. Po svätej omši si uctili pamiatku kňaza a rodáka pri jeho pomníku pred kostolom.

Samotná súťaž pokračovala popoludní v kultúrnom dome. V piatich kategóriách súťažilo 17 recitátorov. Víťazskou sa stala žiačka 5. ročníka ZŠ s MŠ P. U. Olivu Kátlovce Nikoletu Čapkovičovou, ktorá v II. kategórii predniesla prózu od Martiny Drijverovej – Dievčatko a pavúk. Súťaž bola spestrená výstavou obrazov kátlovského rodáka Jána Valoviča. Všetci prítomní si tak mohli vychutnať krásu slova i obrazu.

Michal Čapkovič

Knižná novinka predstaví 60 postáv v rôznych obdobiach kresťanstva

BRATISLAVA - „Muži a ženy viery“ je názov knížnej novinky od Marca Doldiho. Záujemcovia ju získajú v predajniach Spolku sv. Vojtecha. Táto kniha predstavuje 60 postáv z rôznych období dejín kresťanstva a ich odpoveď na otázku, čo pre nich znamená viera. Aj nám môže pomôcť lepšie si uvedomiť, čo je viera pre nás.

Jana Matulová

Vo vydavateľstve Dobrá kniha vychádza knižná novinka o spytovaní svedomia

BRATISLAVA - „Spytovanie svedomia alebo modlitba examén podľa Ignáca Loyolského“ je názov novej knihy vydavateľstva Dobrá kniha. Autorom knihy je Timothy M. Gallagher, OMV. Autor na príkladoch a skúsenostiach mnohých ľudí, ktorí sa túto ignaciánsku modlitbu modlievajú, objasňuje jej štruktúru, prednosti, prínos, ale aj ťažkosti, ktoré treba s vytrvalosťou prekonávať. Prostredníctvom jednotlivých krokov modlitby sa buduje intenzívny, hlboký a veľmi osobný vzťah k Bohu, ktorý nás neúnavne obdarúva. Spytovanie svedomia sa zameriava na Božiu túžbu zmieriť a obnoviť naše vzťahy.

František Sočufka SJ

V Bratislave predstavili memoáre prvého vyslanca Slovenska pri Svätej stolici

BRATISLAVA - Slovenský čitateľ dostáva po desaťročiach do rúk prácu vysokej historickej ceny. Ide o memoáre prvého vyslanca Slovenska pri Svätej stolici Karola Sidora. Týkajú sa obdobia od roku 1939 do roku 1945. Kniha má predpoklady oslovit odborníkov špecializujúcich sa na danú problematiku, ale aj širšiu verejnosť, keďže je napísaná čítavým žurnalisticko-popisným spôsobom. Vychádza ako 33. titul edície Libri historiae Slovaciae (LHS), séria Memoriae.

Pavol Stano